

Beverwijk

Strand Wijk aan Zee

bestemmingsplan

Beverwijk

Strand Wijk aan Zee

bestemmingsplan

identificatie

identificatiecode:

NL.IMRO.0375.BPstrandwijkaanzee-VP01

projectnummer:

037500.14958.00

opdrachtleider:

I. de Feijter

planstatus

datum:

14-02-2011

status:

voorontwerp

ontwerp

vastgesteld

toelichting

Inhoudsopgave

Toelichting

Hoofdstuk 1	Inleiding	5
1.1	Aanleiding en doelstelling	5
1.2	Ligging en begrenzing plangebied	5
1.3	Vigerende regelingen	7
1.4	Bestemmingsplan en planMER	7
1.5	Leeswijzer	7
Hoofdstuk 2	Beleidskader	9
2.1	Inleiding	9
2.2	Rijksbeleid	9
2.3	Provinciaal en regionaal beleid	11
2.4	Gemeentelijk beleid	14
2.5	Conclusie	15
Hoofdstuk 3	Analyse en uitgangspunten	17
3.1	Ontstaansgeschiedenis van Wijk aan Zee en het plangebied	17
3.2	Huidige situatie	17
3.3	Toekomst en ontwikkelingen	19
3.4	Randvoorwaarden	20
3.5	Uitgangspunten voor het bestemmingsplan	24
Hoofdstuk 4	Sectorale aspecten	27
4.1	Milieueffectrapportage	27
4.2	Verkeer en parkeren	28
4.3	Milieu	30
4.4	Ecologie	38
4.5	Waterhuishouding	41
4.6	Archeologie	45
Hoofdstuk 5	Juridische planbeschrijving	49
5.1	Wet ruimtelijke ordening	49
5.2	Opbouw regels	49
5.3	Verantwoording planvorm	49
5.4	Planregels	50
Hoofdstuk 6	Uitvoerbaarheid	53
6.1	Handhaving	53
6.2	Economische uitvoerbaarheid	53
6.3	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	53

Hoofdstuk 1 Inleiding

1.1 Aanleiding en doelstelling

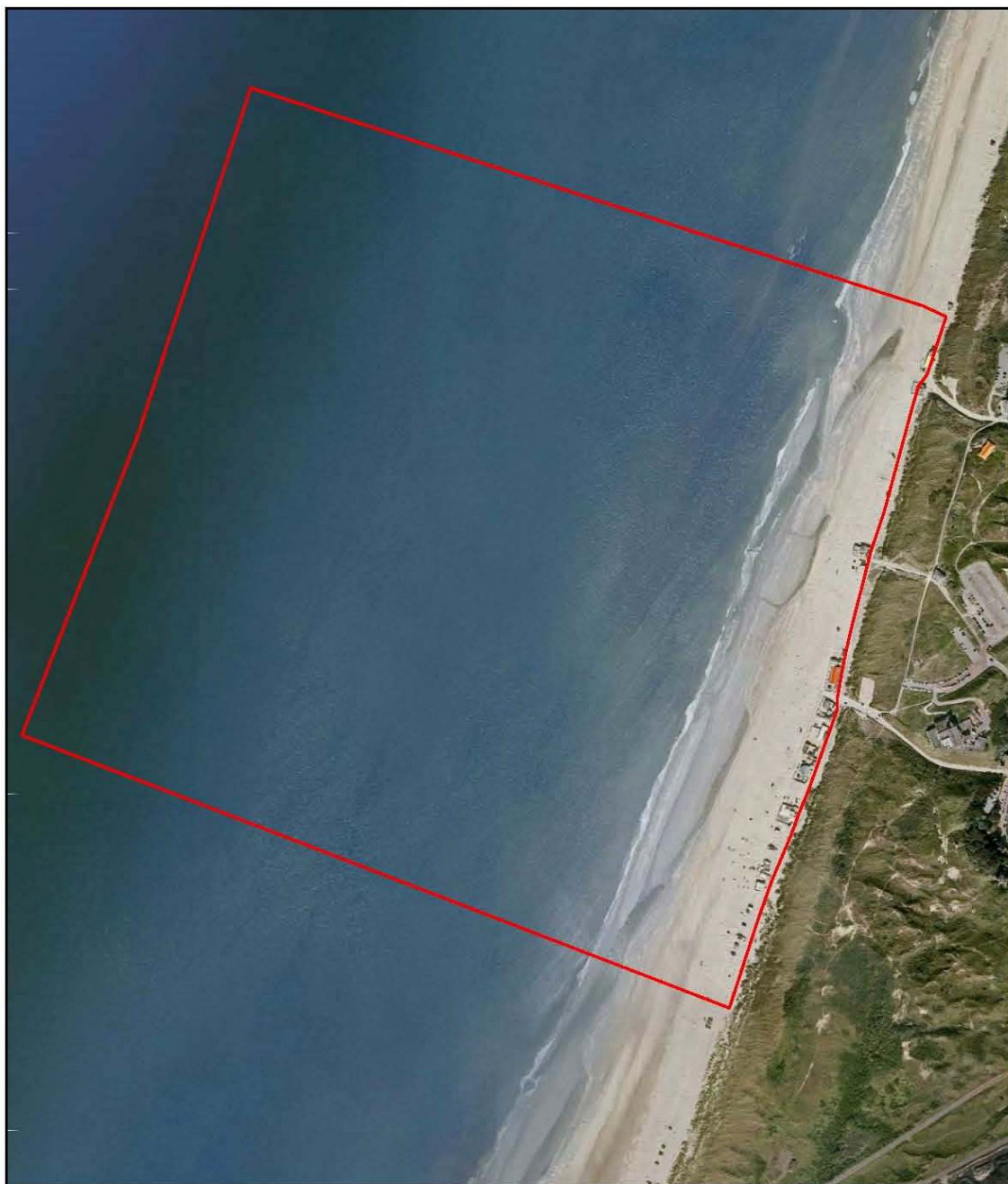
Voor het strand bij Wijk aan Zee geldt momenteel een sterk verouderd bestemmingsplan. Het plangebied komt daarmee – in het kader van de in de Wet ruimtelijke ordening (Wro) voorgeschreven tienjaarlijkse actualisering van bestemmingsplannen – in aanmerking voor actualisatie.

Het doel is om voor het plangebied een actuele en adequate juridische regeling op te stellen voor de bestaande situatie. Daar waar mogelijk wordt rekening gehouden met gewenste ontwikkelingen. In het zomerseizoen zijn binnen het plangebied diverse strandgerelateerde gebouwen aanwezig zoals strandhuisjes en strandpaviljoens. Het nieuwe bestemmingsplan beoogt te voorzien in een regeling voor deze seizoensgebonden bebouwing en tevens in de jaarrond exploitatie van drie strandpaviljoens. Voorts wordt het mogelijk gemaakt om (beperkt) te overnachten in strandhuisjes.

Het huidige bestemmingsplan voldoet niet meer omdat de duinvoet in de loop der jaren richting zee is opgeschoven en de bebouwing derhalve niet meer ligt in de opgenomen bebouwingsstrook. Indien de bebouwing (zoals de strandpaviljoens) wordt opgericht volgens de bebouwingsstrook, wordt in de duinen gebouwd. Tevens is er aanleiding om de bouwmogelijkheden (waaronder de toegestane oppervlakte) aan te passen aan de moderne eisen van deze tijd.

1.2 Ligging en begrenzing plangebied

Het plangebied bestaat uit het strand bij Wijk aan Zee en het gedeelte van de Noordzee dat binnen de gemeentegrenzen valt (westelijke plangrens). Het plangebied wordt voorts aan de oostzijde begrensd door het duingebied (dat daarmee geen deel uitmaakt van dit bestemmingsplan). Aan de noordzijde reikt het plangebied tot de gemeentegrens met Heemskerk en aan de zuidzijde tot de gemeentegrens met Velsen. De exacte ligging van het plangebied is weergegeven in figuur 1.1.

0SNP-fg1

Figuur 1.1: Ligging plangebied

legenda

 ligging plangebied

1.3 Vigerende regelingen

Het onderhavige bestemmingsplan vervangt het (betreffende gedeelte van) bestemmingsplan Wijk aan Zee 1979 dat op 8 juli 1982 is vastgesteld door de gemeenteraad en op 2 augustus 1983 is goedgekeurd door Gedeputeerde Staten van Noord-Holland. Voor het gedeelte van de Noordzee dat gelegen is binnen het gemeentelijk grondgebied is nooit een bestemmingsplan vastgesteld.

1.4 Bestemmingsplan en planMER

Het bestemmingsplan geeft een positieve bestemming aan de huidige activiteiten die op het strand van Wijk aan Zee plaatsvinden. Vanwege verschillende oorzaken (waaronder verplaatsing van de duinen) komen de activiteiten niet meer overeen met het vigerende bestemmingsplan. Daarnaast maakt dit bestemmingsplan een aantal nieuwe activiteiten mogelijk, waaronder de jaarrond exploitatie van een aantal strandpaviljoens en overnachtingsmogelijkheden in strandhuisjes.

Het strand ligt tegen een Natura 2000-gebied aan. Het bestemmingsplan heeft daarom rekening te houden met de doelstellingen van het natuurgebied. Vanwege de potentiële effecten is een passende beoordeling en daarmee een planMER verplicht. Dit planMER en de passende beoordeling hebben een grote overlap in het toetsingskader, daarom is gekozen om beide onderzoeken te integreren in één rapport: Milieueffectrapportage Bp strand Wijk aan Zee, Els & Linde b.v., versie januari 2011. Dit is een aparte rapportage, die los van het bestemmingsplan ter inzage wordt gelegd. De procedure zal echter gelijk oplopen. In dit bestemmingsplan wordt op een aantal onderdelen verwezen en gebruik gemaakt van de Milieueffectrapportage. Dit is met name van belang bij de sectorale onderzoeken in hoofdstuk 4 en dan met name het aspect ecologie. In paragraaf 4.1 wordt nader ingegaan op de aanleiding en de conclusie van het planMER.

1.5 Leeswijzer

In hoofdstuk 2 komt allereerst het beleidskader aan bod. In hoofdstuk 3 is de ruimtelijke en functionele analyse van het plangebied opgenomen en zijn voorts de uitgangspunten voor het bestemmingsplan geformuleerd. De sectorale (onderzoeks)aspecten zijn beschreven in hoofdstuk 4. In dit hoofdstuk wordt ingegaan op de aspecten verkeer, milieu, ecologie, waterhuishouding en archeologie. In hoofdstuk 5 is de juridische planbeschrijving weergegeven. In dit hoofdstuk wordt de wijze van bestemmen uiteen gezet. Tevens wordt per artikel een beschrijving gegeven van de planregels en de bestemmingen. Hoofdstuk 6 behandelt tot slot de economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid van het plan.

Hoofdstuk 2 Beleidskader

2.1 Inleiding

Op 1 juli 2008 is de nieuwe Wet ruimtelijke ordening (Wro) in werking getreden. Deze gaat uit van een scheiding tussen beleid en normstelling (juridische verankering). Het beleid wordt opgenomen in structuurvisies. Normstelling vindt plaats in het bestemmingsplan en/of in algemene regels die overgenomen moeten worden in bestemmingsplannen.

Streekplannen en planologische kernbeslissingen zijn vanaf 1 juli 2008 gelijkgesteld aan structuurvisies. Het overgangsrecht van de Wro regelt dat concrete beleidsbeslissingen van Rijk en provincie overgenomen moeten worden in bestemmingsplannen. De Nota Ruimte bevat geen concrete beleidsbeslissingen. De inhoud van het bestemmingsplan moet echter nog steeds in overeenstemming zijn met de Nota Ruimte en het provinciale ruimtelijke beleid. In dit hoofdstuk wordt hierop nader ingegaan.

Het Rijk werkt momenteel aan een vertaling van hun beleid in algemene regels: de AMvB Ruimte. Het ontwerp van deze AMvB heeft ter inzage gelegen. In de AMvB Ruimte is aandacht besteed aan de kust. Met dit onderdeel wordt daarom in dit bestemmingsplan rekening gehouden. De provincie Noord-Holland heeft de provinciale ruimtelijke verordening vastgesteld. Die regels moeten worden doorvertaald in bestemmingsplannen. Verder dient het bestemmingsplan ook getoetst te worden aan datgene wat in de Nota Ruimte en de structuurvisie is opgenomen.

Opgemerkt wordt dat specifiek (sectoraal) beleid op het gebied van onder andere cultuurhistorie en archeologie, waterhuishouding en ecologie is opgenomen in de desbetreffende paragrafen in hoofdstuk 4. Voorts wordt verwezen naar het planMER waarin eveneens een uitgebreid beleidskader is opgenomen.

2.2 Rijksbeleid

2.2.1 Nota ruimte (2006)

In deze nota worden vier algemene doelen geformuleerd: versterking van de internationale concurrentiepositie van Nederland, bevordering van krachtige steden en een vitaal platteland, borging en ontwikkeling van belangrijke (inter)nationale ruimtelijke waarden en borging van de veiligheid. Voor de kust gelden de volgende doelstellingen:

- waarborgen van de veiligheid;
- het behouden van het bijzondere karakter van de kust.

In het verlengde van de Nota Ruimte leggen provincies en gemeenten het kustfundament vast in streek- en bestemmingsplannen en geven zij invulling aan het bouwbeleid waarbij binnen aangesloten bestaande bebouwing, waarvan in het onderhavige bestemmingsplan sprake is,

het 'ja, mits principe' geldt. Hierbij worden de voorwaarden afgestemd op de waterstaatsbelangen. Buiten dergelijke gebieden geldt het 'nee tenzij principe'.

De Nota Ruimte gaat meer dan voorheen uit van het motto 'decentraal wat kan, centraal wat moet'. Gebiedsgerichte, integrale ontwikkeling waarin alle betrokkenen participeren wordt ondersteund. Hiermee wordt meer verantwoordelijkheid gelegd bij de provincie en gemeenten om te sturen in de ruimtelijke ordening.

2.2.2 Ontwerp AMvB Ruimte (2009)

Als gevolg van de inwerkingtreding van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) op 1 juli 2008, moet elke overheidslaag zijn of haar belangen vooraf benoemen en zorgdragen voor de realisatie en/of borging daarvan. De nationale belangen die juridische doorwerking vragen, worden geborgd door de AMvB Ruimte. De AMvB Ruimte komt in 2 rondes tot stand. De eerste tranche bevat een beleidsneutrale omzetting van bestaand beleid. Deze kaders zijn afkomstig uit de PKB's Nota Ruimte, Derde Nota Waddenzee, Structuurschema Militaire Terreinen en Project Mainportontwikkeling Rotterdam. De tweede tranche van de AMvB zal nieuw beleid bevatten. Het ontwerp van de AMvB Ruimte zoals is bedoeld in de eerste tranche heeft tervisie gelegen.

In de AMvB wordt als landschappelijke kernkwaliteit van de kust benoemd het uitzicht op de vrije horizon vanaf de gemiddelde hoogwaterlijn met de blik op zee. De AMvB stelt dat in het bestemmingsplan wordt verantwoord hoe hiermee rekening is gehouden. Door de uitvoering van onderhavig bestemmingsplan, zal het uitzicht vanaf de gemiddelde kustlijn niet veranderen. Er wordt immers geen bebouwing toegestaan. De kernkwaliteit wordt hiermee gewaarborgd.

Daarnaast moet worden aangegeven in het bestemmingsplan hoe met de overige gebiedskwaliteiten wordt omgegaan. Op dit onderdeel wordt nader ingegaan in hoofdstuk 3.

In de AMvB Ruimte is voorts aangegeven dat een bestemmingsplan ter zake van gronden die zijn gelegen in het kustfundament buiten het bestaand bebouwd gebied geen bestemmingen of regels bevat omtrent het gebruik van de grond, die ten opzichte van het daaraan voorafgaande geldende bestemmingsplan een wijziging inhouden die nieuwe bebouwing mogelijk maakt. Dit is niet van toepassing voor bouwwerken ten behoeve van tijdelijke of seizoensgebonden activiteiten. Daarom is deze regel alleen van toepassing voor de drie beoogde jaarrond paviljoens. De overige bebouwing is seizoensgebonden. Aangezien de jaarrond paviljoens wel demontabel zijn (binnen een week verplaatsbaar) wordt aan de tijdelijke voorwaarde voldaan.

2.2.3 Toerismebrief 'Holland, meesterwerk aan het water' (2008)

Nederland heeft de toerist uit eigen land en uit het buitenland veel te bieden. Van de klassieke klompen en tulpen tot grote attractieparken, van hoogstaande moderne architectuur tot musea waar werk van de oude meesters wordt tentoongesteld en van brede zandstranden tot aantrekkelijke grote steden en bijzondere cultuurlandschappen. Voor veel doelgroepen is er een geschikte bestemming in Nederland. In de toerismebrief wordt het toeristisch beleid voor de komende jaren gepresenteerd.

Belangrijk punt van het beleid is dat het inkomend toerisme export is en direct bijdraagt aan de Nederlandse economie en werkgelegenheid. Op basis hiervan wordt Holland als toeristisch product in het buitenland gepresenteerd. Hiervoor worden verschillende 'producten' onderscheiden. Eén hiervan is het 'Holland Beach Life'. Nederland is door de nabijheid (vanuit de belangrijkste markten Duitsland en België), het familievriendelijke aanbod en het gevarieerde product de ideale familiebestemming voor een lang (in de zomer) en/of kort (voor- en najaar) verblijf aan de Nederlandse kust.

Zee, strand, duinen, strandtenten, entertainment en (familie)attracties achter de kust vormen de ideale combinatie voor een heerlijk verblijf aan de kust. Vanuit dat oogpunt is het van belang het product 'kust' te waarborgen.

2.3 Provinciaal en regionaal beleid

2.3.1 Provinciale Ruimtelijke Verordening Structuurvisie (PRVS) (2010)

De Provinciale Ruimtelijke Verordening Structuurvisie (PRVS) vloeit voort uit het Uitvoeringsprogramma van de Provinciale Structuurvisie. In de PRVS worden voor een aantal onderwerpen regels gesteld die door rijksoverheid bij de provincies zijn neergelegd ter verdere uitwerking en/of aanvulling in een provinciale verordening. Op deze wijze komen de rijksregels 'getrapt' in bestemmingsplannen terecht. Het gaat hierbij om de volgende onderwerpen:

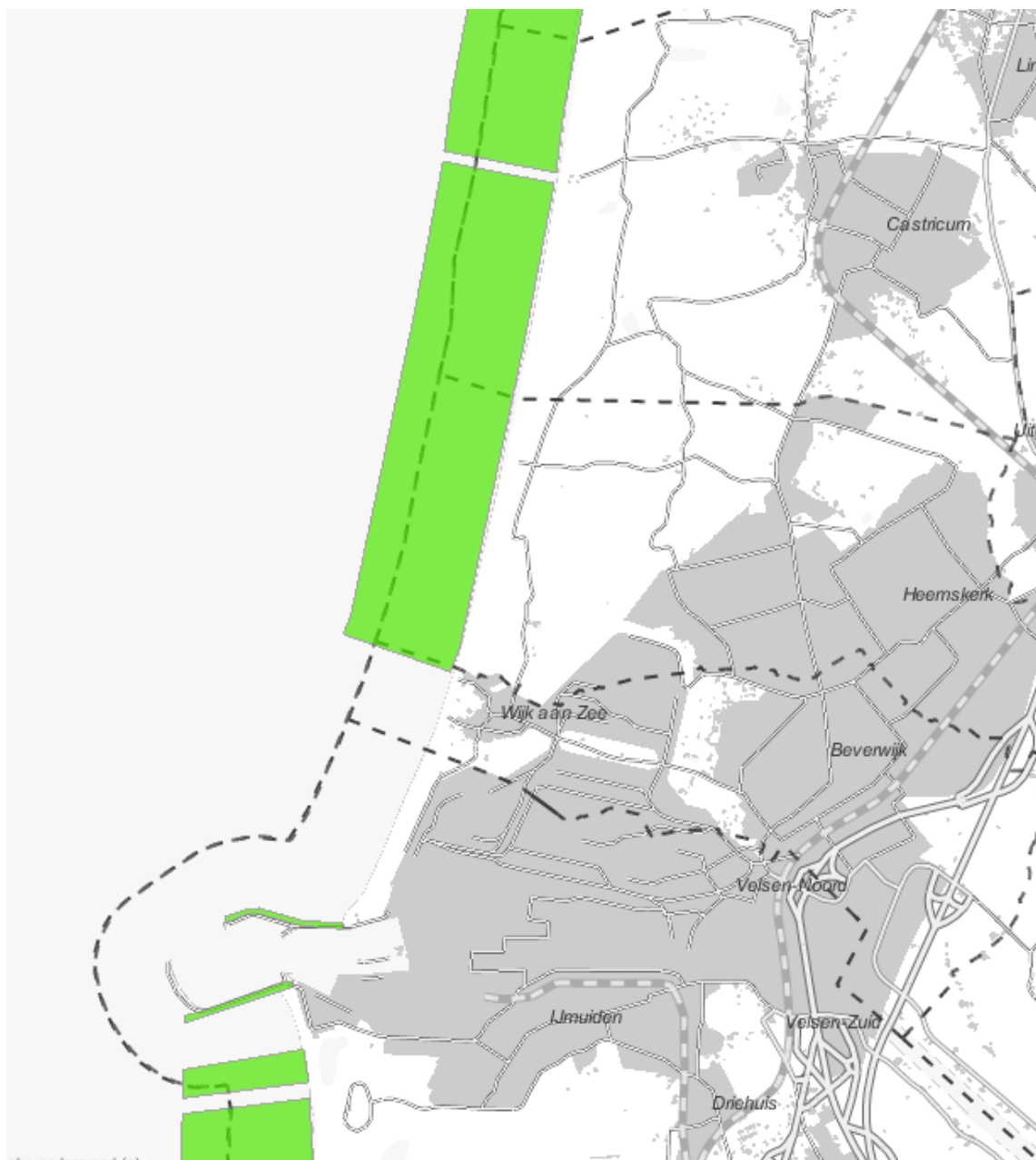
- bundeling van verstedelijking en locatiebeleid economische activiteiten;
- rijksbufferzones;
- ecologische hoofdstructuur;
- nationale landschappen;
- het kustfundament;
- het regionale watersysteem.

De regeling die is opgesteld in de PRVS heeft betrekking op de volgende onderwerpen:

- de aanwijzing van bestaand bebouwd gebied;
- mogelijkheden, kwaliteitseisen en Ruimte voor Ruimte voor het landelijk gebied;
- werkfuncties en grootschalige detailhandel in Bestaand Bebouwd Gebied en landelijk gebied;
- de Groene ruimte;
- de Blauwe ruimte;
- energie (windturbines).

Gemeenten dienen bij het opstellen van bestemmingsplannen rekening te houden met de verordening. Ten aanzien van jaarrond paviljoens is aangegeven waar deze niet zijn toegestaan (groene streken in figuur 2.1). In artikel 30 van de PRVS is opgenomen dat gemeenten slechts gronden voor jaarrondpaviljoens aanwijzen voor zover zij niet staan aangegeven op de kaart (voor zover de gronden niet groen gearceerd zijn op de kaart).

Voorts blijkt uit de kaarten behorende bij de verordening (zie figuur 2.2) dat het strand weliswaar grenst aan de Ecologische Hoofdstructuur, maar dat het hiervan geen onderdeel uitmaakt. De Noordzee maakt wel deel uit van de Ecologische Hoofdstructuur.

Figuur 2.1 Uitsnede 'blauwe ruimten' uit Provinciale Ruimtelijke Verordening Structuurvisie (PRVS) - groen is zone waar geen jaarrond strandpaviljoens zijn toegestaan

Figuur 2.2 Ligging Ecologische Hoofdstructuur (EHS)

2.3.2 Structuurvisie Noord-Holland (2010)

De provincie Noord-Holland heeft een structuurvisie voor de gehele provincie vastgesteld. In de structuurvisie NH 2040 vormen drie hoofdbelangen gezamenlijk de ruimtelijke hoofddoelstelling van de provincie.

1. Ruimtelijke kwaliteit: hiervoor wordt vooral gefocust op behoud en ontwikkeling van Noord-Hollandse cultuurlandschappen, natuurgebieden en groen om de stad.
2. Duurzaam ruimtegebruik: waarbij milieukwaliteiten, behoud en ontwikkeling van verkeers- en vervoersnetwerken, voldoende en op de behoefte aansluitende huisvesting en voldoende en gedifferentieerde ruimte voor landbouw, visserij en andere economische activiteiten een belangrijke rol spelen.
3. Klimaatbestendigheid: voor voldoende bescherming tegen overstroming en wateroverlast, schoon drink, grond- en oppervlaktewater en ruimte voor het opwekken van duurzame energie.

Door globalisering, klimaatveranderingen en demografische veranderingen kiest de provincie ervoor om mee te veranderen waar nodig, maar vooral ook om bestaande kwaliteiten verder te ontwikkelen. Door te kiezen voor hoogstedelijke milieus en beperkte uitleg van bedrijventerreinen, houdt de provincie het landelijke gebied open en dichtbij. Door voorzichtig om te gaan met uitleg buiten bestaande kernen speelt ze in op de bevolkingskrimp op langere termijn. Door in te zetten op het op eigen grondgebied realiseren van duurzame energie draagt

ze actief bij aan de CO₂-reductie. Door versterking van de waterkeringen en het aanleggen van calamiteitenbergingen houden ze de voeten droog. En door het landelijk gebied te ontwikkelen vanuit de kenmerken van Noord-Hollandse landschappen en de bodemfysieke kwaliteiten, blijft de provincie bijzonder aantrekkelijk om in te wonen, in te werken en om te bezoeken.

De relevante onderwerpen voor het onderhavige plangebied zijn reeds aan de orde gekomen bij de behandeling van de provinciale ruimtelijke verordening.

2.3.3 Rapport Jaarrond exploitatie van Strandpaviljoens (2009)

In het rapport Jaarrond exploitatie van Strandpaviljoens, ontwikkelingen en mogelijkheden geschreven door de Sector Economie, Landbouw en Toerisme & de Sector Water van de provincie Noord-Holland (mei 2009). Onder meer aan de hand van de uitkomsten van het 'pilotproject' te Zandvoort alsmede diverse inventarisaties bij de kustgemeenten zijn de ontwikkelingen, mogelijkheden alsmede de bedreigingen in kaart gebracht. Wijk aan Zee wordt genoemd met een streefgetal van drie jaarrond strandpaviljoens, twee paviljoens worden benoemd 'Het Strandhuis' en 'De Sunseabar'.

2.4 Gemeentelijk beleid

2.4.1 Collegenota Strandbeleid 2e fase 2007

In navolging op het Strandbeleid 1e fase uit 2005, waarin met name enkele beheersmatige aspecten van het strandbeleid zijn opgenomen, heeft het college in 2007 de 2e fase voorlopig vastgesteld. In deze nota is aangegeven dat het strand aan de zuidzijde (ten zuiden van de strandopgang Zwaanstraat) geschikter is voor actieve recreatie dan aan de noordzijde. Voorts wordt meer aandacht voor brandveiligheid gevraagd, waarbij vanaf 2008 een tekening aan de brandweer wordt overlegd met daarop de strandhuisjes en de paviljoens met de onderlinge afstanden. Ten aanzien van het schoonmaken van het strand en de strandopgangen is bepaald dat de exploitanten dit in de zomermaanden verzorgen en dat de gemeente bereid is dit tegen een vergoeding in de wintermaanden te doen. Ten aanzien van de huurcontracten wordt aangegeven dat deze per jaar zullen worden verlengd totdat er sprake is van nieuw beleid (nieuw bestemmingsplan). Om de administratieve lasten terug te dringen zal de verhuur van de strandhuisjes door de exploitanten verzorgd worden.

Met betrekking tot de jaarrond exploitatie van paviljoens en slapen op het strand wordt aangegeven dat deze onderwerpen later aan het strandbeleid worden toegevoegd. Dit wordt met onderhavig bestemmingsplan aan het beleid toegevoegd: het bestemmingsplan staat de jaarrond exploitatie van drie strandpaviljoens toe en het overnachten in strandhuisjes wordt (beperkt) toegestaan.

2.4.2 Structuurvisie 2015 'Verleiden tot verblijven' (2009)

Op 26 juni 2009 is de Ontwerp-Structuurvisie ter inzage gelegd ten behoeve van inspraak en vooroverleg. De raad heeft medio 2010 de structuurvisie met inachtneming van de inspraakreacties van inwoners en uitkomsten van het vooroverleg met verschillende instanties en overheden, welke hebben geleid tot enkele voorstellen, aanpassingen en verbeteringen die op 15 december door B&W zijn behandeld, vastgesteld.

De structuurvisie gaat in het bijzonder in op de bereikbaarheid van de familiebadplaats Wijk aan Zee en de gewenste verbetering van het recreatieve voorzieningenniveau, zonder specifieke uitspraken te doen behoudens het aangeven dat de toeristische- recreatieve cluster intensivering behoeft.

2.4.3 Collegenota 'Ruimtelijke Randvoorwaarden strand Wijk aan Zee (2010)

Op 23 februari 2010 heeft het college de stedenbouwkundige visie betreffende strandpaviljoens te Wijk aan Zee vastgesteld. In de visie wordt ingegaan op de overwegingen die hebben geleid tot de specifiek opgenomen differentiërende maatvoering en de functie en het gebruik van strandpaviljoens.

Gedifferentieerd wordt tussen jaarrond en seizoensgebonden strandpaviljoens. Daarenboven wordt gemotiveerd aangegeven waarom jaarrond strandpaviljoens groter en hoger mogen zijn in vergelijking met de seizoensgebonden strandpaviljoens. De randvoorwaarden zijn in hoofdstuk 3 beschreven.

2.5 Conclusie

Het onderhavige bestemmingsplan beoogt te voorzien in een adequate en actuele regeling voor het strand en de daarop aanwezige (seizoens)bebouwing. De beoogde jaarrond exploitatie van enkele strandpaviljoens is eveneens in overeenstemming met het overheidsbeleid op dit punt: deze zijn binnen een week verplaatsbaar en de waterstaatsbelangen worden gerespecteerd.

Hoofdstuk 3 Analyse en uitgangspunten

3.1 Ontstaansgeschiedenis van Wijk aan Zee en het plangebied

Wijk aan Zee heeft zijn oorsprong in de Middeleeuwen en functioneerde lange tijd als een typisch vissersdorp. Door de afwezigheid van een eigen, voor steeds grotere schepen, geschikte haven verloor het dorp in de eerste helft van de 19^e eeuw de concurrentieslag met andere vissersdorpen.

Vanaf de 17^e eeuw werd het natuurschoon van deze regio ontdekt door stadsmensen, vooral uit Amsterdam. Rijke burgers bouwden hier gedurende drie eeuwen omvangrijke buitenplaatsen in de vorm van riante woonhuizen met fraaie parken eromheen.

Een van deze “buitenplaatsen” betreft het deels in het duingebied van Heemskerk gelegen Heliomare. De instelling Heliomare is ontstaan in 1934 op initiatief van de Vereeniging tot Stichting van Rooms-Katholieke Herstellingsoorden voor Longlijders en Zwakke Kinderen. De instelling ondersteunt mensen met een dreigende of aanwezige handicap op het gebied van revalidatie, speciaal onderwijs (de school "Heliomare onderwijs"), arbeidsintegratie, wonen, woontraining, tijdelijke opvang, dagbesteding, sport en fitness en NBO-onderwijs (het REA College).

Aan het einde van de 18^e eeuw kon het dorp zich meer toeleggen op de kustrecreatie door de opening van een Badhotel aan de Zwaanstraat, maar ook doordat burgers zelf badgasten gingen opvangen in bij het huis aangebouwde serres. Het bestraten van wegen en het verlengen van de Zwaanstraat tot aan het strand maakte het voor de gasten extra aantrekkelijk om naast het wandelen te gaan baden in zee.

Een volgende stap in de recreatieve ontwikkeling van de kust was dat badgasten besloten om meer langdurig een huis te huren, waarbij de eigenaars zich terugtrokken in een zomerhuis op het achtererf. Sommige badgasten gingen ook over tot het bouwen van een eigen zomerverblijf, met name aan de zuidzijde van het dorp. Vooral in het begin van de 20^e eeuw vond een snelle groei van het dorp plaats met de bouw van een groot aantal huizen voor verhuur in de zomermaanden. Vanaf 1970 nam deze vorm van verblijfsrecreatie af ten gunste van de dagrecreatie, onder meer in de vorm van strandhuisjes.

3.2 Huidige situatie

Algemeen beeld

Wijk aan Zee ontleent zijn kracht aan het hoofdzakelijk authentieke karakter. Menig kustdorp is in de loop der tijd sterk ontwikkeld met bijbehorende gebouwde opschaling. Wijk aan Zee is echter 'gewoon gebleven' en het centrum is historisch gezien nog in oorspronkelijke staat. Het dorp is nauwelijks gegroeid en altijd kleinschalig en gemoedelijk gebleven.

De ligging aan het strand, maar achter de duinen, maakt de beleving van het strand een andere dan in bijvoorbeeld Zandvoort, Vlissingen, Egmond en Scheveningen, waar over een boulevard geflaneerd kan worden. De natuur en de elementen worden in een setting van zee, strand en duin ten volste ervaren. Met de Randstad als achterland en voedingsgebied in combinatie met het eigen, familiegericht karakter (anders dan Velsen en Bloemendaal) is het strand van Wijk aan Zee in essentie potentievol. Enkele trends in de exploitatie van strandpaviljoens is schaalvergroting en het fenomeen jaarrond. Immers de natuur, de elementen en de seizoenen zijn het gehele jaar aanwezig. Vanzelfsprekend ligt de top in de zomermaanden.

Het huidige beeld van het plangebied wordt sterk bepaald door de openheid van het naar zee aflopende strand en de scherpe begrenzing van de aan de oostzijde gelegen duinen. Deze duinen variëren zowel in breedte (zeer globaal gezien van circa 100 tot 180 meter) als in hoogte. In het noorden variëren de duinen tot circa 25 meter hoogte maar met name aan de zijde van IJmuiden komen tot meer dan 30 meter hoge toppen voor. Ook wordt het beeld sterk bepaald door de seizoenen. Daarbij is met name sprake van een groot verschil tussen het zomer- en winterseizoen; niet alleen vanwege het verschil in bezoekersaantallen maar ook vanwege de aanwezigheid van veel bebouwing tijdens het zogeheten zomerseizoen. Deze voornamelijk uit paviljoens en strandhuisjes (of badhokken) bestaande bebouwing vormt als het ware een langgerekt bebouwingslint aan de zeezijde van de duinen waardoor het zicht vanaf het strand naar het onderste deel van de duinen grotendeels aan het oog wordt onttrokken.

Vanuit Wijk aan Zee loopt een drietal wegen door de duinen in de richting van het strand. Aan deze wegen komen diverse voorzieningen voor waaronder hotels, een sociaal-medische instelling (Heliomare), horecapaviljoens en enkele parkeerterreinen voor strandgasten. De wegen eindigen elk in een zogeheten strandopgang die vanaf de weg vanuit het duingebied naar het strand afdaalt.

De strandafgangen zijn van grote betekenis voor een goede bereikbaarheid van het strand en de aanwezige voorzieningen. Wijk aan Zee heeft drie belangrijke strandafgangen, van noord naar zuid: de Relweg, het Zeepad en de Zwaanstraat. De Relweg en Zwaanstraat lopen in bijna volle breedte door naar het strand. Het Zeepad loopt in het verlengde van de Rijckert Aertsweg. De Rijckert Aertsweg stopt voor het autoverkeer bij een groot parkeerterrein en gaat vanaf daar als Zeepad verder naar het strand. Vanaf het parkeerterrein lopen echter ook enkele paden door de duinen naar de andere strandafgangen. Meer zuidelijk ligt aan het einde van de zone met strandbebouwing ook een strandafgang ter hoogte van Tata Steel IJmuiden b.v.. Daarnaast lopen er vanuit het duingebied op diverse verspreid gelegen plekken sluippadjes naar het strand. Vanaf een aantal door de duinen lopende routes is ver zicht mogelijk naar niet alleen het dorp, maar ook naar de her en der binnen de duinen aanwezige bebouwing bijvoorbeeld vanaf de Rijckert Aertsweg bij het hotel Het Hoge Duin naar het gebouwencomplex van Heliomare en naar een aantal in de laag gelegen duinpannen aanwezige parkeerterreinen en de op toppen gelegen gebouwen en horeca-etablisementen. De op het strand aanwezige paviljoens gaan echter grotendeels verborgen achter de hoge flanken van de duinen.

Bebouwing op het strand

Met name in het zomerseizoen staan op het strand bouwwerken van verschillend formaat die verschillende doelen dienen. Functie en vorm ondersteunen elkaar en de relatie tussen de volumes geven structuur en oriëntatie. De volgende categorieën zijn te onderscheiden:

- strandhuisjes;
- seizoensgebonden paviljoens;
- jaarrond paviljoens;

- maatschappelijke doeleinden;
- reddingsbrigade;
- kiosk / snackpaviljoen;
- verenigingsgebouw / beheerderbouwwerk.

Hierdoor ontstaat in het zomerseizoen een zeer dicht bebouwingsbeeld in de overgangszone van het strand naar de duinen. Het gevolg is dat bijna overal sprake is van een verstoorde ruimtelijk-visuele relatie tussen het strand en de duinen. Daarbij loopt de bebouwing door tot op korte afstand van de strandafgangen.

De bebouwing op het strand is opgericht in een bebouwingsstrook grenzend aan de duinen. De kavels waarbinnen de bebouwing kan worden opgericht zijn bepaald door de gemeente en afgestemd op de eisen van het Hoogheemraadschap. Daarbij is, naar de toekomst toe, de breedte en diepte van de kavels opnieuw bepaald. Hierbij is rekening gehouden met het verschuiven van de duinvoet in de loop der tijd richting de zee. De diepte van de kavels varieert, maar is maximaal 28 m. De strandpaviljoens bestaan hoofdzakelijk uit 1 bouwlaag met een bouwhoogte tot circa 6 m. De meeste strandpaviljoens hebben een oppervlakte van circa 500 m² tot 600 m². Deze oppervlakte sluit min of meer aan op de voorkomende oppervlakte van strandpaviljoens in andere badplaatsen. Het aantal strandpaviljoens bedraagt 9.

De paviljoens vormen in de zomer een langgerekt ensemble en een samenhangende entiteit. De jaarrond paviljoens zorgen voor ritmiek, schaal en maat gedurende het gehele jaar. De verfijning wordt gemaakt door de kleinere seizoensgebonden paviljoens en bouwwerken met sociale functies. De strandhuisjes en daarmee gelijk te stellen volumes vullen in feite de restruimten. Het geheel van bouwwerken vormt over de volle lengte van het strand een lange wand met bijbehorende bonte gevel. In die wand zijn kleur, volume, vorm en functie de middelen om maat en schaal te geven en accenten aan te brengen in de relatie met de opgangen.

Georganiseerde activiteiten

Het zuidelijk deel van het strand (ten zuiden van de Sunseabar) wordt gebruikt voor georganiseerde activiteiten. Dit gedeelte van het strand wordt daarmee intensiever gebruikt. Er is daarmee ook een duidelijk onderscheid te maken naar het noordelijke deel van het strand, dat meer een familiestrand is. De gemeente wil dit onderscheid behouden, vanwege de verschillende doelgroepen die hiermee bediend worden.

3.3 Toekomst en ontwikkelingen

Het totaalproduct 'Wijk aan Zee' moet zich onderscheiden van andere kuststeden en –dorpen. In beide seizoenen moet gestreefd worden naar een kwalitatieve meerwaarde, zowel in beeld als gebruik. De sleuteltermen daarbij zijn flexibiliteit en verschil.

Het aanbod van voorzieningen moet afgestemd zijn met het doel. Hier kan het onderscheidend vermogen vorm krijgen. Daarvoor geldt dat niet alleen moet worden ingezet op dagrecreatie, maar juist op toeristen die langere tijd willen verblijven. Het strand en de duinen dragen daartoe bij, maar zeker ook de ligging nabij Amsterdam, Haarlem, Zaanstad en Alkmaar. Ook de Beverwijkse Bazaar is een toeristische reden. Een uitbreiding van functies in Wijk aan Zee, zoals wellness, draagt eveneens bij aan de aantrekkingskracht van het dorp en het strand. Waar overnachten op het strand en de aanwezigheid van jaarrond paviljoens in de nabije toekomst wellicht de standaard wordt, is bijvoorbeeld een hotel op het strand dat niet.

De jaarrond paviljoens en activiteiten zouden idealiter geen parasieten en concurrenten moeten zijn, maar symbioten, van zowel elkaar als van bestaande voorzieningen in Wijk aan Zee. Het karakter van Wijk aan Zee wordt opnieuw gedefinieerd. Door het gebied ruim te bestemmen, niet alleen in maatvoering maar eveneens in functie en gebruik, kan adequaat worden gereageerd op tendensen en ingespeeld worden op behoeften, zonder procedures te hoeven voeren. Toerisme en economie zijn de drijvende factoren van het strand, waarbij alles draait om vraag en aanbod. Een onderdeel van flexibiliteit is inwisselbaarheid. Een paviljoen is bijvoorbeeld te vervangen voor strandhuisjes, indien een paviljoen niet blijkt te renderen. Het wegvallen van een paviljoen kan juist de levensvatbaarheid van andere paviljoens vergroten. De aanwezigheid van jaarrond paviljoens draagt in principe de basisbehoefte van de horeca, het hele jaar door. Dat komt de flexibiliteit ten goede.

Jaarrond exploitatie

Een verruiming van het gebruik van strandpaviljoens draagt bij aan het profiel van Wijk aan Zee. Gelet op de concurrentie met andere badplaatsen in Nederland en in Europa, wil de gemeente Beverwijk niet alleen in de zomer bezoekers aantrekken, maar ook in de winter. Deze jaarrond gedachte wordt waar mogelijk gestimuleerd, zo ook op het strand. Jaarrond paviljoens maken het strand ook in de winterperiode aantrekkelijk, met een positief effect op de economie, het toerisme en de uitstraling van Wijk aan Zee. Om ook op termijn de effecten aanvaardbaar te houden, is besloten ruimte te bieden aan een beperkt aantal jaarrond paviljoens.

Overnachtingsmogelijkheden

In de huidige situatie wordt nagenoeg niet overnacht op het strand in de strandhuisjes, als er al overnacht wordt is dit incidenteel en met name gedurende de zomermaanden. Dit blijkt reeds door het afwezig zijn (voor het overgrote deel) van ruimteverwarming in de strandhuisjes. Aangezien de gemeente overnachten wenst toe te staan om te voldoen aan de recreatieve vraag, wordt voorzien in verblijfsrecreatie gedurende de zomermaanden waardoor ook de aantrekkelijkheid van het strand wordt vergroot. De gemeente wenst dit echter te reguleren teneinde te voorkomen dat te intensief gebruik wordt gemaakt van deze mogelijkheid, waardoor een nieuwe 'woonwijk' of 'verblijfsrecreatieterrein' zou kunnen ontstaan. De overnachtingsmogelijkheden worden derhalve beperkt tot de zomermaanden juni, juli en augustus.

3.4 Randvoorwaarden

Gestreefd moet worden naar een eenheid binnen diversiteit. Ieder gebouw heeft nadrukkelijk zijn eigen architectuur, volgend uit de functie. Eenheid wordt bereikt door te werken met samenhangende kleuren of de gedeelde materiaalkeuze. Materialen die passen in de landschappelijke en functionele context zijn glas (richting zee), hout en staal. Lifeguard-huisjes zijn een goed voorbeeld van eenheid binnen diversiteit: ze verschillen in kleur en vorm, maar door de essentie, massaopbouw, expressie en materiaalgebruik zijn ze familie van elkaar en is meteen de functie duidelijk. De eenheid binnen diversiteit in het ensemble aan het strand kan worden versterkt door een houten boardwalk te maken, die als een snoer de kralen aaneenrijgt. De betonnen elementen die nu een wandelpad vormen, kunnen prima dienst doen als basis waarop een houten toplaag wordt aangebracht. Het modulaire systeem laat zich indien nodig verwijderen in het winterseizoen en kan bij de jaarrond paviljoens dienstdoen als ontsluiting van het terras.

Jaarrond strandpaviljoens

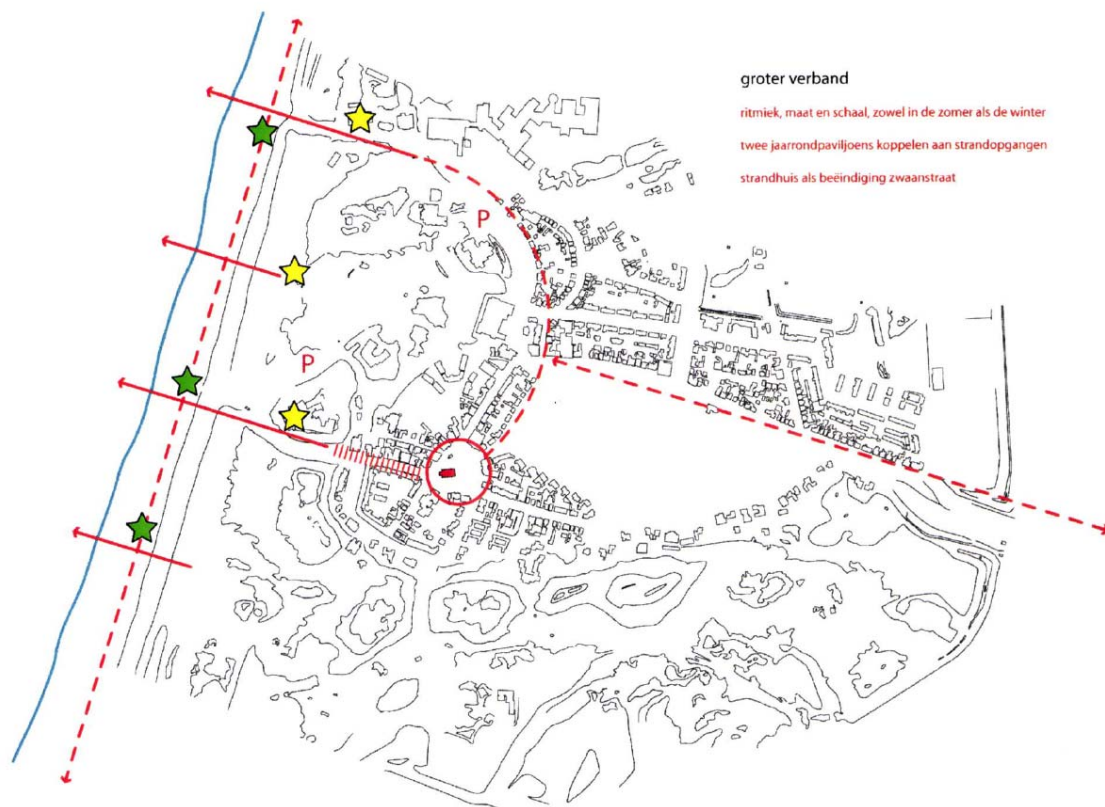
Stedenbouwkundig is voor de situering van jaarrond paviljoens het volgende van belang:

- goede verdeling over de strandzone door situering bij de strandopgangen (en daarmee in relatie met nabijgelegen of mogelijke haltes openbaar vervoer, grote parkeervoorzieningen, het dorpscentrum en toegangswegen of belangrijke dorpswegen);
- markante elementen in het winterseizoen;
- markering van de entrees naar het strand, waarbij de hoogte van de jaarrond-strandpaviljoens de hoogte van de seizoensgebonden paviljoens kan overtreffen.

De jaarrond paviljoens en -activiteiten zouden idealiter geen parasieten en concurrenten moeten zijn, maar symbioten, van zowel elkaar als van bestaande voorzieningen in Wijk aan Zee.

Ruimtelijk en functioneel zijn de strandopgangen Relweg en Zwaanstraat uitermate geschikt voor jaarrond paviljoens. De strandopgang ter hoogte van het Zeepad is minder geschikt, vanwege het paviljoen in de duinen, waardoor geen sprake meer is van symbioten.

Ook een locatie richting de paviljoens van Velsen, dus ten zuiden van de opgang van de Zwaanstraat, is een jaarrond paviljoen zeer goed mogelijk. Hier vinden meer georganiseerde strandactiviteiten plaats, waardoor functioneel een goede aansluiting ontstaat. Voor het strand van Wijk aan Zee wordt daarom gekozen voor drie jaarrond paviljoens. In figuur 3.1 is schematisch weergegeven hoe de ligging van de drie jaarrond paviljoens zich verhoudt tot de omgeving.

Figuur 3.1 Schematische weergave ligging jaarrond strandpaviljoens

Jaarrond paviljoens moeten groter kunnen zijn dan de seizoensgebonden strandpaviljoens, omdat jaarrond paviljoens naar verhouding minder terras en meer overdekte binnenruimte willen hebben dan seizoensgebonden paviljoens. Omdat ze jaarrond geopend zijn en een

permanent karakter hebben, moet daarnaast ook meer worden verwacht van de architectuur en de verschijningsvorm dan van de seizoenspaviljoens. Het is geen seizoensgebonden paviljoen dat toevallig is blijven staan. Om deze reden zijn bijgebouwen bij de jaarrond paviljoens niet wenselijk. Alle functies (opslag, verkoop etenswaren en drinken) kunnen inpandig worden gerealiseerd. Een jaarrond paviljoen is een gebouw uit een stuk, waarin alle functies worden ondergebracht. Met name in de winter zorgt dit ruimtelijk gezien voor een kwalitatief hoogwaardig beeld.

Jaarrond paviljoen Het Strandhuis

Het Strandhuis is op dit moment het enige bouwwerk dat legaal aanwezig is. De vergunning is verleend op basis van een projectbesluit. De randvoorwaarden uit het projectbesluit worden vertaald naar dit bestemmingsplan. De locatie geldt als een markeringspunt van de Zwaanstraat, de belangrijkste toegangsweg vanuit het historisch centrum van Wijk aan Zee naar het strand. Daarom is een hogere bouwhoogte toegestaan. Vanwege dit markeringspunt is eveneens een grotere bebouwingsoppervlakte mogelijk. Het bouwwerk behoort tot de grootste langs de Noordzeekust. De hoogte- en oppervlaktematen die in het projectbesluit ten behoeve van dit paviljoen zijn opgenomen worden in dit bestemmingsplan vertaald.

Daarnaast geeft de hoogte van de duinen aanleiding tot het aanbrengen van een zonering in de bebouwingshoogte van paviljoens. De duinen van Wijk aan Zee kenmerken zich immers door de verschillen in hoogten. In het zuidelijk deel (vanaf de grens met IJmuiden tot aan de Zwaanstraat) komen duinen voor met toppen op meer dan 30 meter boven NAP. Ten noorden van de Zwaanstraat zijn de toppen aanmerkelijk lager (tot circa 25 meter boven NAP).

Overige jaarrond paviljoens

De ontmoeting van het verlengde van de Zwaanstraat met het strand is aan te merken als het belangrijkste punt. Dit komt ruimtelijk onder andere tot uiting in Het Strandhuis en Hotel Hoge Duin. In functionele zin ook in de functies langs de verbinding tussen centrum en strand. De overige jaarrond paviljoens zijn daaraan iets ondergeschikt vanwege hun ligging, maar nog altijd bepalend voor de rangorde en het krachtspeel.

Seizoensgebonden paviljoens

Binnen de wereld van de strandexploitatie is een schaalvergroting gaande die vraagt om nieuwe maten. Uitgaande van de analogiemethode, blijkt dat een paviljoen met een bebouwd oppervlak (gebouw plus overkappingen) van 700 m² ruim bemeten is en voldoende mogelijkheden biedt. De hoogte is onder andere afhankelijk van de setting, maar ook daar zien we veelal een beperking tot één bouwlaag en hoogten tot 5,5 meter.

Deze zijn kleiner dan jaarrond paviljoens, waardoor de paviljoens het strand blijven verdelen. De seizoenspaviljoens zijn inwisselbaar voor bijvoorbeeld strandhuisjes.

Het totaal aantal strandpaviljoens (seizoensgebonden plus jaarrond) wordt gemaximeerd op het huidige aantal: 9.

Strandhuisjes

De strandhuisjes en badhokken staan in een lange, plaatselijk door paviljoens onderbroken, rij tot op circa 175 meter ten noorden en ten zuiden van de strandopgang van het Zeepad. Aan weerszijden van deze strandopgang staat de bebouwing over een totale afstand van circa 350 meter (2 x 175 meter) in dubbele rijen, waarbij in de meeste gevallen de kleinere badhokken zich in de aan de zijde van de zee gelegen rij bevinden. Vanwege brandveiligheid dient de afstand tussen de rijen ten minste 5 m te bedragen. Daarnaast zorgt deze afstand ervoor dat er geen ruimtelijk te intensief bebouwingsbeeld ontstaat.

De strandhuisjes staan binnen de verschillende rijen voor een groot deel zeer dicht naast elkaar geplaatst. Vanwege de brandveiligheid (zie hierna) zal op verschillende plaatsen de afstand

tussen de verschillende strandhuisjes groter worden. Om eenzelfde hoeveelheid strandhuisjes mogelijk te maken, is ervoor gekozen om ten zuiden van de Zwaanstraat eveneens strandhuisjes in dubbele rijen toe te staan. Het aantal strandhuisjes is overigens niet direct in aantal gemaximeerd. Wel is er indirect sprake van een maximum hoeveelheid strandhuisjes, vanwege de bouwvlakken die zijn opgenomen en onderlinge afstanden die moeten worden aangehouden. Hierdoor zal het aantal strandhuisjes niet kunnen toenemen.

Een deel van de strandhuisjes is verhoogd tot maximaal circa 2 m gemeten ten opzichte van het aansluitende strand. De huisjes worden in dat geval aan de zijde van de zee vanaf het strand ontsloten door middel van individuele trappen. Het vloerpeil van de huisjes ligt nagenoeg op één niveau. De veel kleinere badhokken staan direct op het strand. De kleine badhokken variëren van nog geen 4 m² tot 10 m² en meer; de strandhuisjes variëren van nog geen 15 m² tot circa 40 m².

De oriëntatie van de strandhuisjes en badhokken is van belang voor de beleving vanaf het strand en in mindere mate vanuit de duinen. Ze moeten daarom aan de voor- of de achterzijde worden ontsloten (zoals in de huidige situatie het geval is). Terrassen moeten beperkt mogelijk zijn, maar dan wel aan de voor- of de achterzijde van een strandhuis of badhok en niet aan de zijkant. Dit terras wordt vaak als een verlengde van een strandhuis of badhok gebruikt. Daarom wordt er één oppervlaktemaat gehanteerd voor elk strandhuisje met bijbehorend terras samen.

Brandveiligheid

Met name voor de strandhuisjes is de brandveiligheid van belang, helemaal aangezien in de strandhuisjes (beperkt) overnacht mag worden. Van belang is dat eventuele brand niet snel mag overslaan van het ene strandhuisje op het andere strandhuisje. De gemeente en de brandweer hebben hiervoor afspraken gemaakt. Afsproken is dat per 500 m² bebouwing een compartiment wordt aangehouden waarvoor geldt dat op de grenzen van die compartimenten minimaal 30 minuten branddoorslagwerend moeten zijn. De totale weerstand tegen branddoorslag en brandoverslag tussen twee compartimenten bedraagt daarmee 60 minuten. Dit komt overeen met de bepalingen uit het bouwbesluit.

Deze branddoorslagwerendheid kan op verschillende manier worden geregeld. Er kan een afstand van 5 m tussen twee compartimenten worden aangehouden. Daarnaast kunnen er bouwkundige maatregelen worden getroffen om de branddoorslag of brandoverslag te beperken. Dit kan door middel van brandwerende (zij)gevels van strandhuisjes, maar ook door het plaatsen van een bouwwerk dat deze brandwerendheid waarborgt. Aangezien de bepalingen niet rechtstreeks in het bestemmingsplan zijn te regelen, maar in het vergunningspoot aan bod komen, wordt in de regeling van dit bestemmingsplan hieraan geen aandacht besteed.

Wel is de afstand tussen twee rijen strandhuisjes op minimaal 5 m gesteld. Hiermee wordt tussen de twee rijen strandhuisjes altijd voldaan aan de eisen van brandveiligheid.

Maatschappelijke functies

Het gaat hierbij om de kavels voor Ons Witte Huis en Heliomare. Deze functies dienen een uitzonderlijk doel voor een beperkte groep gebruikers. Ruimtelijk kan aangesloten worden bij de seizoenspaviljoens. Het ligt voor de hand dat de verbeelding een eigen karakter heeft en recht doet aan de functie.

Reddingsbrigade

Dit is een specifieke functie, die op twee locaties op het strand voorkomt. Een deel van de veiligheid is afhankelijk van een goed overzicht over het strand. Een afwijkende hoogte volgt hieruit.

Overige functies

Onder deze functies wordt onder andere verstaan een beheerdergebouw, een verenigingsgebouw, een kiosk en een uitgiftepunt voor snacks, of daarmee gelijk te schakelen functies. In het ensemble heeft het een gelijksoortige rol als de strandhuisjes. Het is een kleinere korrel die de ruimte vult tussen de paviljoens en een bijdrage levert aan een bont gevelbeeld.

Zonering van het strand

Onder andere vanwege de ecologische belangen (zie hoofdstuk 4) en de situatie met betrekking tot de aanwas van duinen (in het zuiden) en het afkalven van duinen (in het noorden), is het gebied ten zuiden van de Zwaanstraat meer geschikt voor actieve recreatie dan het noordelijk deel. Wind- en watersport en sport en spel in georganiseerd verband, zijn dan ook uitsluitend toegestaan ten zuiden van de Zwaanstraat. Het gebied rondom de strandafgangen, vanwege de drukte op zomerse dagen, wordt hiervan uitgezonderd.

3.5 Uitgangspunten voor het bestemmingsplan

Uit de randvoorwaarden worden de volgende uitgangspunten voor het bestemmingsplan geformuleerd. Allereerst wordt een overzicht gegeven van de oppervlaktes en hoogtes van de verschillende gebouwen op het strand. Daarnaast is een aantal overige uitgangspunten geformuleerd. Deze zijn geformuleerd op basis van de beschrijving in paragraaf 3.4. Met deze uitgangspunten worden de kwaliteiten van het strand en de duinen gerespecteerd. Voor de bouw- en gebruiksmogelijkheden wordt aangesloten bij het huidige gebruik, de hoogte van de duinen en de natuurwaarden van de duinen.

Oppervlakte en hoogte

In tabel 3.1 is een algemeen overzicht gegeven van de verschillende oppervlaktematen en hoogtes die wenselijk worden geacht voor de verschillende functies.

Tabel 3.1 Overzicht oppervlaktes en hoogtes gebouwen strand

Type voorziening	Oppervlakte ¹⁾		Bouwlagen	Goothoogte	Bouwhoogte
	m ²	% kavel			
Paviljoen Zwaanstraat	950	80	1	3 ²⁾	7 ²⁾
Overig jaarrond	850	80	1	3	7
Seizoenspaviljoen	700	80	1	3	6
Maatschappelijke functies	700	80	1	3	6
Reddingsbrigade ³⁾	400	80	1 ⁴⁾	3	4,5 ⁴⁾
Strandhuisjes	35		1	3	4,5
Overige functies ⁵⁾	100	80	1	3	4

1) De oppervlakte is inclusief eventuele aan- en uitbouwen, bijgebouwen en overkappingen.

2) De goothoogte en bouwhoogte van het jaarrond strandpaviljoen aan de Zwaanstraat kan voor ten hoogste 25% hoger zijn (respectievelijk 7 m en 9 m)

3) Inclusief strandbewaking en EHBO-posten.

4) Met dien verstande dat voor een gedeelte (25 %) een tweede bouwlaag is toegestaan met een bouwhoogte van 6 m.

5) Zoals beheerdersgebouwen, verenigingsgebouwen, verkooppunten (kiosken en uitgiftepunten).

De verschillende gebouwen moeten op een zodanige hoogte worden gebouwd dat er geen problemen ontstaan bij hoog water. Daarom is bepaald dat de begane grondvloer op ten minste 4,5 m boven NAP moet liggen. De goot- en bouwhoogte wordt gemeten vanaf de begane grondvloer. De maximale hoogte van de begane grondvloer is 6,5 m boven NAP om te voorkomen dat de gebouwen te hoog worden geplaatst. Overigens gelden de hoogtebepalingen ten aanzien van de (hoogte van) de begane grondvloer niet voor strandhuisjes.

Overige uitgangspunten

Daarnaast is een aantal overige uitgangspunten geformuleerd:

- op het noordelijk deel van het strand (ten noorden van de Zwaanstraat), worden wind- en waterrecreatie en sport en spel in georganiseerd verband uitgesloten;
- het gebruik voor overnachtingen van strandhuisjes wordt beperkt toegestaan;
- het aantal strandpaviljoens (zowel jaarrond als seizoensgebonden) wordt niet uitgebreid en bedraagt derhalve 9;
- er worden maximaal 3 jaarrond strandpaviljoens mogelijk gemaakt;
- ten aanzien van de strandhuisjes wordt het volgende vastgelegd:
 1. tussen de strandopgang van de Relweg en de Sunseabar zijn maximaal 2 rijen strandhuisjes toegestaan met een onderlinge afstand tussen de 2 rijen van ten minste 5 m, waarbij de strandhuisjes binnen de opgenomen bouwvlakken gerealiseerd moeten worden;
 2. voor de rest van het strand is maximaal 1 rij strandhuisjes toegestaan;
 3. de voorzijde van een strandhuisje is naar zee gericht;
 4. de breedte van de strandhuisjes bedraagt ten hoogste 3,5 m;
- de locatie van de aanwezige overige bebouwing (waaronder de reddingsbrigade) wordt niet specifiek vastgelegd, waardoor verschuivingen mogelijk zijn;
- bebouwing, inclusief terrassen bij strandpaviljoens, dient te worden opgericht binnen aangegeven bouwvlakken welke voor wat betreft de ligging, met name ten opzichte van de duinvoet, zijn afgestemd op de eisen van het Hoogheemraadschap. Omdat verwacht wordt dat de duinvoet in de planperiode van 10 jaar verder zal opschuiven, wordt reeds rekening gehouden met het verschuiven van het bouwvlak. Dit is alleen mogelijk zonder dat de omvang en diepte van het bouwvlak wijzigt;
- vrijstaande bijgebouwen zijn bij jaarrond strandpaviljoens niet toegestaan.

Hoofdstuk 4 Sectorale aspecten

4.1 Milieueffectrapportage

De Wet milieubeheer en het Besluit milieueffectrapportage maken onderscheid in:

- een mer-plicht voor plannen (planMER);
- een mer-(beoordelings)plicht voor projecten (projectMER).

Het doel van de milieueffectrapportages (planMER en projectMER) is ervoor te zorgen dat milieuaspecten volwaardig worden meegenomen in de besluitvorming.

Een milieueffectrapportage staat niet op zichzelf, maar is een hulpmiddel bij de besluitvorming van de overheid over een plan of een project. Daarom is het planMER gekoppeld aan de besluiten van de overheid die het kader scheppen voor een mer-(beoordelings)plichtige activiteit en is de projectMER gekoppeld aan de besluiten van de overheid die de realisatie een mer-(beoordelings)plichtige activiteit direct mogelijk maken.

In bijlagen C en D van het Besluit milieueffectrapportage 1994 is aangegeven voor welk type activiteiten een planMER of projectMER moet worden opgesteld en in het kader van welk besluit deze verplichting geldt.

Planmerplicht

Van een planmerplicht is onder andere sprake indien voor het plan een passende beoordeling op grond van de Natuurbeschermingswet moet worden uitgevoerd. Of een passende beoordeling noodzakelijk is kan worden bepaald in een zogenaamde voortoets. In het kader van dit bestemmingsplan is een voortoets uitgevoerd. Op basis van de resultaten is beoordeeld dat een planMER noodzakelijk is: de huidige recreatieve activiteiten die positief worden bestemd plus de jaarrond exploitatie van strandpaviljoens en de overnachtingsmogelijkheden in de strandhuisjes kunnen een verstorende werking hebben op het Natura 2000-gebied dat grenst aan het plangebied van onderhavig bestemmingsplan. In het kader van het planMER is allereerst een Notitie 'Reikwijdte en detailniveau' opgesteld. Deze heeft terinzage gelegen en is naar verschillende overleginstanties gestuurd. De inspraak- en overlegreacties die hierop zijn binnengekomen zijn behandeld en opgenomen in de bijlage van het planMER.

Het planMER (Milieueffectrapportage Bp strand Wijk aan Zee, Els & Linde b.v., januari 2011) is opgesteld en ligt tegelijk ter inzage met het voorontwerpbestemmingsplan. In dit hoofdstuk wordt op een aantal punten verwezen naar het planMER.

Effectbeschrijving en conclusie

Uit de analyse voor de passende beoordeling en het planMER blijkt dat geen toename van effecten zijn te verwachten op de aanliggende natuurgebieden en dat geen substantiële toename van de milieuhinder wordt veroorzaakt. Er is geen significant effect op de doelstellingen van het aanliggende Natura 2000-gebied. Er is geen vergunning in het kader van de natuurbeschermingswet 1998 noodzakelijk.

Uit het onderzoek is gebleken dat eventuele effecten gemitigeerd kunnen worden door het plaatsen van een raster langs de zeereep. Deze maatregel is noodzakelijk, maar het is geen maatregel die in het kader van het bestemmingsplan kan worden getroffen. Voor evenementen is telkens een vergunning noodzakelijk, waarin de effecten moeten worden afgewogen. Dit staat eveneens los van het bestemmingsplan. Activiteiten die een negatief effect hebben op de natuurwaarden of de recreanten zijn niet toegestaan met onderhavig bestemmingsplan. Het bestemmingsplan geeft een goed handvingskader om deze activiteiten te reguleren. Er hoeven daarom geen maatregelen te worden getroffen die vertaling in dit bestemmingsplan behoeven.

4.2 Verkeer en parkeren

Verkeersontsluiting

De kern Wijk aan Zee ligt ten westen van Beverwijk en wordt bereikt via de Zeestraat. De Zeestraat is een gebiedsontsluitingsweg buiten de bebouwde kom met een maximumsnelheid van 80 km/h en beschikt over een vrijliggend tweerichtingsfietspad. De Zeestraat sluit aan op de Julianaweg en de Verlengde Voorstraat binnen de bebouwde kom van Wijk aan Zee. Deze straten kennen in de huidige situatie een maximumsnelheid van 50 km/h. Op basis van het Concept Gemeentelijk Verkeers- en Vervoersplan (GVVP) 2010 worden alle wegen binnen de bebouwde kom van Wijk aan Zee gecategoriseerd als erftoegangsweg met een maximumsnelheid van 30 km/h. Binnen het bestemmingsplan wordt ten opzichte van de huidige situatie een verruiming van de mogelijkheden van de strandpaviljoens en een jaarrond exploitatie van drie strandpaviljoens mogelijk gemaakt.

In de zomermaanden verplaatst veel recreatieverkeer zich richting het strand van Wijk aan Zee. Op basis van het verkeersmodel van de gemeente Beverwijk dat is opgenomen in de Regionale Verkeers- en Milieukaart (RVMK) bedraagt de intensiteit op de toeleidende weg (Zeestraat) in 2020 circa 9.500 mvt/etmaal in een reguliere situatie. Zowel de Zeestraat als de wegen binnen de kern Wijk aan Zee (waarover het verkeer zich verspreid) kunnen dit verkeer verwerken.

Op topdagen in het zomerseizoen is er sprake van overbelasting van de Zeestraat en de wegen binnen de kern Wijk aan Zee, als gevolg van de strandrecreatie. In het Concept GVVP 2010 wordt voorgesteld een nieuwe ontsluitingsweg naar het strand Noordpier aan de Reyndersweg te realiseren, om de dorpskern en de Hogeweg te ontlasten. Verder wordt aandacht besteed aan de bereikbaarheid voor fietsverkeer en hulpdiensten, met name tijdens de topdagen.

Verkeersgeneratie en parkeerbehoefte

Positief bestemmen huidige gebruik

Binnen het bestemmingsplan wordt een jaarrond exploitatie van drie strandpaviljoens mogelijk gemaakt. Verder worden uitbreidingsmogelijkheden van de paviljoens (uitbreiding van het vloeroppervlakte met in totaal 2650 m², ten opzichte van het vigerend bestemmingsplan Wijk aan Zee 1979) voorzien. Deze activiteiten leiden echter nagenoeg niet tot een hogere parkeerbehoefte en verkeersdruk ten opzichte van de afgelopen jaren aangezien inmiddels twee paviljoens (Limmen en Bad Zuid) niet meer als paviljoen fungeren en er tekenen zijn dat een derde strandpaviljoen gebruik zal gaan maken van de wijzigingsmogelijkheid. Hoewel dus een geringe uitbreiding van de gebruiksmogelijkheden mogelijk wordt gemaakt, zien deze voornamelijk op de jaarrondpaviljoens. Gedurende de winterperiode zullen deze activiteiten niet leiden tot een onacceptabele situatie, omdat er dan weinig strandbezoek is. Hierdoor is er voldoende parkeercapaciteit aanwezig om de parkeerbehoefte op te vangen. In de zomerperiode kan er deels wel sprake zijn van een overlap met het strandbezoek.

Parkeerbehoefte

Voor de parkeerbehoefte van strandpaviljoens wordt, bij gebrek aan specifieke normen aangesloten bij de parkeernormen voor horeca. Omdat niet op voorhand duidelijk is wat de specifieke activiteiten zullen zijn, is de parkeerbehoefte zowel op basis van gemeentelijke parkeernormen (Parkeerbeleidsplan 2001, zoals geactualiseerd in 2006) voor café's als van restaurants berekend. Gezien echter de geringe netto toename van de ten dienste van de horeca functies gebruikte oppervlakten, wegens de verdwijning van 2 mogelijk 3 strandpaviljoens, zal dit niet tot een zodanige toename leiden dat dit leidt tot een daadwerkelijke toename van de parkeerbehoefte. In de winterperiode zijn voldoende parkeerplaatsen ter plaatse voorhanden, reeds aangezien het geringe aantal strandbezoekers. In de zomerperiode is de afgelopen jaren gekozen voor een 'overloop' model. Dat wil zeggen dat wanneer de parkeerplaatsen ter plaatse -Dorpsduinen 160, Rijckert Aertsweg 450, Reijndersweg [tot aan Noorderpier] ruim 750 en dorp aan de strandzijde ruim 150- in gebruik zijn, wordt uitgeweken naar de dorpsweide (ruim 800 'tijdelijke' parkeerplaatsen). Voor de strandrecreatie zijn in totaal ruim 2300 parkeerplaatsen voorhanden, hetgeen de afgelopen jaren zelfs op 'topdagen' voldoende is gebleken. Op topdagen treedt Reach de Beach in werking, een verkeersregeling waardoor alle beschikbare parkeerplaatsen optimaal gebruikt kunnen worden.

Verkeersgeneratie

Gezien de jaarrond exploitatie is er in de wintermaanden weliswaar sprake van extra verkeer als gevolg van het bezoek van de strandpaviljoens, maar deze extra verkeersdruk valt niet samen met het reguliere exploitatie seizoen. Het aantal strandrecreanten in de zomerperiode bedraagt op basis van de berekeningen van de milieueffectrapportage Bp strand Wijk aan Zee (februari 2011) op topdagen maximaal 20.000 bezoekers per dag. Deze bezoekers leveren een verkeersaantrekkende werking van circa 5.000 mvt op. Op een gemiddelde weekeinddag bedraagt het aantal bezoekers maximaal 2.500 (625 mvt). Dit verkeer wordt via de Zeestraat ontsloten. De gecumuleerde verkeersbelasting inclusief de overige stranden rond Wijk aan Zee die via de Zeestraat worden ontsloten, bedraagt circa 20.000 mvt/etmaal op een topdag. Zoals aangegeven is er nagenoeg geen toename van bezoekers te verwachten, welke een significante invloed zou hebben op de parkeerbehoefte of de verkeersdruk.

Overnachtingsmogelijkheden strandhuisjes

In het bestemmingsplan worden voorts (beperkt) overnachtingsmogelijkheden voor strandhuisjes mogelijk gemaakt. Deze overnachtingsmogelijkheden zijn strandgerelateerd. Hiervan wordt gebruik gemaakt van bezoekers die toch al het strand zouden bezoeken. Het aantal verkeersbewegingen zal hierdoor niet toenemen. De verwachting is zelfs dat het aantal verkeersbewegingen hierdoor (beperkt) zal afnemen, aangezien in een zomerperiode bezoekers niet elke dag op en neer hoeven naar het strand, maar daar blijven overnachten. Door het langer verblijf zullen enkele parkeerplaatsen langer bezet zijn, waardoor de theoretische parkeerbehoefte beperkt zal toenemen. Dit zal zich echter alleen voordoen in de namiddag/avond, wanneer er geen sprake is van een piek in het parkeeraanbod voor het strand. Daarom worden als gevolg van de overnachtingsmogelijkheden geen verkeers- of parkeerproblemen verwacht.

Conclusie

Geconcludeerd wordt dat de reële toename van het vloeroppervlak ten behoeve van de horecafunctie op het strand geen significante invloed heeft op de parkeerbehoefte en de verkeersintensiteit. Verder is gebleken is dat zelfs op topdagen de verkeersintensiteiten en de parkeerbehoefte adequaat opgevangen kunnen worden. Onder meer in de thans lopende procedure 'Dorpsvisie Wijk aan Zee' wordt evenwel onderzocht of verbeteringen ten aanzien van de (boven Wijksestrand) verkeersafwikkeling en parkeren mogelijk zijn, veel hangt daarbij af van de daartoe benodigde Natuur- en milieuonderzoeken.

4.3 Milieu

In deze paragraaf worden de voor dit bestemmingsplan relevante milieuaspecten beschreven. In elke paragraaf volgt een korte beschrijving van de bestaande of reeds geplande situatie en de beoogde ontwikkeling in relatie tot het betreffende milieuaspect. Per milieuaspect worden vervolgens conclusies getrokken ten aanzien van de uitvoerbaarheid van het plan.

4.3.1 Horeca

Normstelling en beleid

Bij aanwezigheid van horecavoorzieningen is het van belang dat horecavoorzieningen op een gewenste locatie hun bedrijf kunnen uitoefenen en dat in de omgeving van de horecavoorzieningen geen onaanvaardbare milieuhinder optreedt. In sommige gebieden wordt daarom, vergelijkbaar met de zonering van bedrijfsactiviteiten, gebruik gemaakt van een Staat van Horeca-activiteiten (SvH). Verschillende vormen van horeca zijn in deze Staat ingedeeld in de categorieën lichte, middelzware en zware horeca op basis van de verwachte openingstijden en het verwachte aantal bezoekers. Met behulp van deze Staat kan geluidhinder worden voorkomen door het opnemen van een algemene toelaatbaarheid die is afgestemd op het gebied.

Onderzoek en conclusie

In dit geval is geen afstemming met de omgeving nodig aangezien in de directe omgeving van de horecabedrijven geen milieugevoelige functies zoals woningen aanwezig zijn. In dit plan wordt daarom niet gewerkt met categorieën horeca activiteiten, de activiteiten worden met een directe bestemming en de bijbehorende regels mogelijk gemaakt. Ter plaatse van de woningen (buiten het plangebied) zal, gelet op de ruime afstand, geen onaanvaardbare milieuhinder optreden als gevolg van de horeca-activiteiten ter plaatse van de horeca inrichtingen in het plangebied.

In de directe omgeving van de horecabedrijven (strandpaviljoens) wordt verblijfsrecreatie mogelijk gemaakt in de strandhuisjes. Ook hiervoor geldt dat er geen horecazonering wordt toegepast aangezien de strandhuisjes geen milieugevoelige of geluidgevoelige bestemming zijn. In het kader van een goede ruimtelijke ordening wordt opgemerkt dat er sprake is van een situatie waarin menging van verschillende strandgerelateerde functies plaatsvindt waarbij een zekere mate van hinder verwacht mag worden en aanvaardbaar wordt geacht.

Nadere afstemming tussen horeca en verblijfsrecreatie, bijvoorbeeld als het gaat om openingstijden, terrasgebruik en bijbehorende geluidniveaus, vindt plaats in het milieuspoor of op grond van de Algemene Plaatselijke verordening. Geconcludeerd wordt dat het aspect horeca- en milieuhinder de uitvoering van het plan niet in de weg staat.

4.3.2 Industrielawaai

Beleid en normstelling

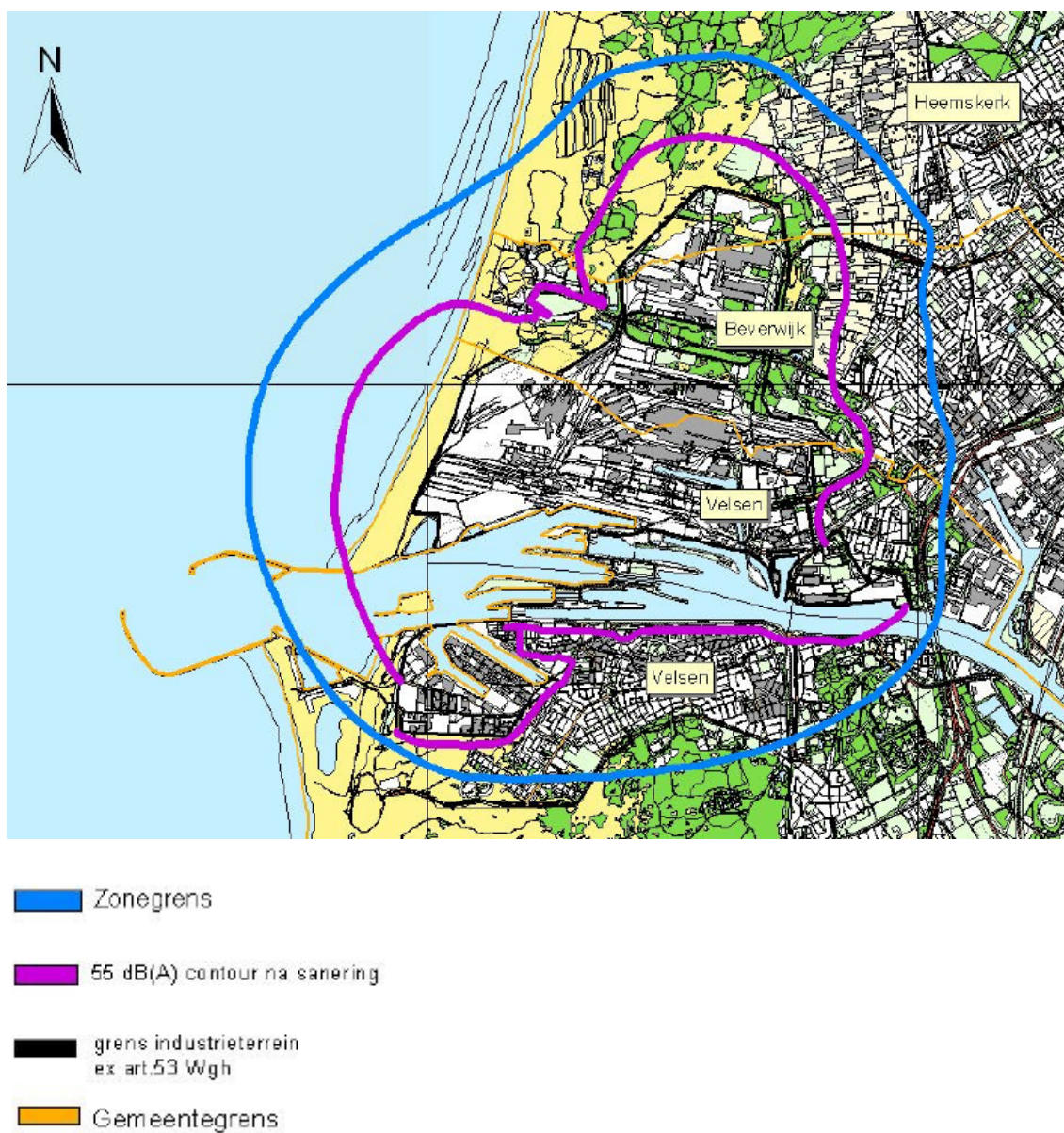
Een geluidszone wordt vastgesteld rond industrieterreinen waar inrichtingen zijn gevestigd die "in belangrijke mate geluidshinder kunnen veroorzaken" zoals bedoeld in de Wet geluidhinder (Wgh). Dergelijke bedrijven worden in de volksmond ook wel "grote lawaaimakers" genoemd. In dat kader is voor industrieterrein IJmond een geluidszone vastgesteld. Tot de geluidzone behoort het gebied tussen de grens van het industrieterrein en de buitengrens van de zone, zoals in de wet is vastgelegd. Buiten een geluidszone mag de geluidsbelasting als gevolg van het betreffende industrieterrein niet meer dan 50 dB(A) bedragen.

Grenswaarden voor nieuwe gevoelige functies

Binnen de geluidszone zijn woonbestemmingen en andere geluidsgevoelige bestemmingen slechts aanvaardbaar indien de geluidsbelasting aan de gevel aan de wettelijke grenswaarden voldoet. Voor nieuwe geluidsgevoelige functies, zoals woningen, geldt een wettelijke voorkeursgrenswaarde van 50 dB(A). Voor nieuwe woningen die binnen de geluidszone liggen is in het algemeen de vaststelling van een hogere waarde tot 55 dB(A) mogelijk en in enkele gevallen zelfs tot 60 dB(A) (uiterste grenswaarde). Op grond van de Wet geluidhinder kan het College van Burgemeester en Wethouders de betreffende hogere grenswaarden vaststellen indien blijkt dat maatregelen onvoldoende doeltreffend zijn, dan wel overwegende bezwaren ondervinden van stedenbouwkundige, landschappelijke of financiële aard.

Onderzoek en conclusie

Het plangebied is in zijn geheel gelegen binnen de geluidzone IJmond die behoort bij het Industrieterrein IJmond. Voor een deel is het plangebied gelegen binnen de 55 dB(A) contour (zie figuur 4.1). Een strandpaviljoen en een strandhuisje vallen niet onder de definitie van 'geluidsgevoelige bestemming' op grond van de Wet geluidhinder.

Figuur 4.1 Zones industrielawaai

Omdat het plan geen geluidgevoelige bestemmingen mogelijk maakt is het toetsingskader voor industrielawaai uit de Wet geluidhinder niet van toepassing. De beoogde functies vormen tevens geen belemmering voor de huidige en toekomstige bedrijfsvoering van de bedrijven op bedrijventerrein IJmond. In de strandhuisjes wordt ook het gebruik in de nacht toegestaan. De geluidbeleving van de industriële activiteiten in de nacht zal groter zijn dan in de dagperiode als gevolg van de afname van het geluidniveau van overige bronnen. Omdat het gaat om een gebruik in de nacht dat niet jaarrond is toegestaan wordt deze situatie aanvaardbaar geacht. Geconcludeerd wordt dat de Wet geluidhinder, onderdeel industrielawaai, de uitvoering van het plan niet in de weg staat.

4.3.3 Luchtkwaliteit

Beleid en normstelling

Het toetsingskader voor luchtkwaliteit wordt gevormd door de Wet milieubeheer luchtkwaliteitseisen (ook wel Wet luchtkwaliteit genoemd, Wlk). De Wlk bevat grenswaarden voor zwaveldioxide, stikstofdioxide en stikstofoxiden, fijn stof, lood, koolmonoxide en benzeen. Hierbij zijn in de ruimtelijke ordeningspraktijk langs wegen vooral de grenswaarden voor stikstofdioxide (jaargemiddelde) en fijn stof (jaar- en daggemiddelde) van belang. De grenswaarden van de laatstgenoemde stoffen zijn in tabel 4.1 weergegeven. De grenswaarden gelden voor de buitenlucht, met uitzondering van een werkplek in de zin van de Arbeidsomstandighedenwet.

Tabel 4.1 Grenswaarden maatgevende stoffen Wlk

stof	toetsing van	grenswaarde	geldig
stikstofdioxide (NO ₂) ¹⁾	jaargemiddelde concentratie	60 µg / m ³	2010 tot en met 2014
	jaargemiddelde concentratie	40 µg / m ³	vanaf 2015
fijn stof (PM ₁₀) ²⁾	jaargemiddelde concentratie	48 µg / m ³	tot en met 10 juni 2011
	jaargemiddelde concentratie	40 µg / m ³	vanaf 11 juni 2011
	24-uurgemiddelde concentratie	max. 35 keer p.j. meer dan 75 µg / m ³	tot en met 10 juni 2011
	24-uurgemiddelde concentratie	max. 35 keer p.j. meer dan 50 µg / m ³	vanaf 11 juni 2011

1) De toetsing van de grenswaarde voor de uurgemiddelde concentratie NO₂ is niet relevant aangezien er pas meer overschrijdingsuren dan het toegestane aantal van 18 per jaar zullen optreden als de jaargemiddelde concentratie NO₂ de waarde van 82 µg/m³ overschrijdt. Dit is nergens in Nederland het geval.

2) Bij de beoordeling hiervan blijven de aanwezige concentraties van zeezout buiten beschouwing (volgens de bij de Wlk behorende Regeling beoordeling Luchtkwaliteit 2007).

Op grond van artikel 5.16 van de Wlk kunnen bestuursorganen bevoegdheden die gevolgen kunnen hebben voor de luchtkwaliteit (zoals de vaststelling van een bestemmingsplan) uitoefenen indien:

- de bevoegdheden/ontwikkelingen niet leiden tot een overschrijding van de grenswaarden (lid 1 onder a);
- de concentratie in de buitenlucht van de desbetreffende stof als gevolg van de uitoefening van die bevoegdheden per saldo verbetert of ten minste gelijk blijft (lid 1 onder b1);
- bij een beperkte toename van de concentratie van de desbetreffende stof, door een met de uitoefening van de betreffende bevoegdheid samenhangende maatregel of een door die uitoefening optredend effect, de luchtkwaliteit per saldo verbetert (lid 1 onder b2);
- de bevoegdheden/ontwikkelingen niet in betekenende mate bijdragen aan de concentratie in de buitenlucht (lid 1 onder c);
- het voorgenomen besluit is genoemd of past binnen het omschreven Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL) of een vergelijkbaar programma dat gericht is op het bereiken van de grenswaarden (lid 1 onder d).

In het kader van een goede ruimtelijke ordening wordt bij het opstellen van ruimtelijke plannen uit oogpunt van de bescherming van de gezondheid van de mens tevens rekening gehouden met de luchtkwaliteit ter plaatse van het projectgebied.

Besluit niet in betekenende mate (nibm)

In het Besluit NIBM en de bijbehorende regeling is exact bepaald in welke gevallen een project vanwege de beperkte gevolgen voor de luchtkwaliteit niet aan de grenswaarden hoeft te worden getoetst. Dit kan het geval zijn wanneer een project een effect heeft van minder dan 3% van de jaargemiddelde grenswaarde NO_2 en PM_{10} .

Onderzoek

Het voorliggende plan maakt slechts in beperkte mate ontwikkelingen mogelijk. Uitgaande van tot een verkeerstoename van 600 mvt/etmaal gemiddeld over het jaar, blijkt op basis van de zogenoemde NIBM-tool dat een dergelijke ontwikkeling (uitgaande van een aandeel van 5% vrachtverkeer als worst case situatie) niet in betekenende mate leidt tot een toename van de concentratie luchtverontreinigende stoffen: de toename bedraagt voor stikstofdioxide $0,87 \mu\text{g} / \text{m}^3$ en voor fijn stof $0,27 \mu\text{g} / \text{m}^3$. Dit is onder de NIBM-grens.

In het kader van een goede ruimtelijke ordening wordt wel inzicht gegeven in de luchtkwaliteit ter plaatse van het plangebied. Met behulp van de saneringstool (www.saneringstool.nl) die behoort bij het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL) kan inzicht worden gegeven in de jaargemiddelde GCN-achtergrondconcentraties en de jaargemiddelde concentraties langs maatgevende wegen. Uit deze saneringstool blijkt dat de jaargemiddelde achtergrondconcentratie voor PM_{10} ter hoogte van het plangebied maximaal $32,6 \mu\text{g}/\text{m}^3$ bedraagt in 2011. Voor NO_2 geldt in datzelfde jaar een jaargemiddelde achtergrondconcentratie van maximaal $20,0 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Gezien het feit dat zich in de omgeving van het plangebied geen wegen bevinden met een hoge verkeersintensiteit geeft de achtergrondconcentratie een goed beeld van de luchtkwaliteit ter plaatse van het plangebied. De luchtemissies van de nabijgelegen industrie zijn in deze grootschalige concentraties verwerkt. De luchtemissies van bedrijven in het IJmond gebied kunnen lokaal echter zorgen voor een verhoging van de achtergrondconcentratie. Bij een berekening van de totale concentraties kan het gebruik van de GCN concentraties als achtergrondconcentraties wel leiden tot een dubbeltelling. Ook wanneer rekening wordt gehouden met de lokale invloed van industriële bronnen en bijvoorbeeld scheepvaartverkeer zal, gelet op de hoogte van de GCN achtergrondconcentraties in 2011, aan de jaargemiddelde grenswaarden worden voldaan.

De GCN kaarten geven geen inzicht in de 24-uursgemiddelde grenswaarden voor PM_{10} . Op basis van statistische relaties, zoals opgenomen in de Regeling beoordeling luchtkwaliteit 2007, is het mogelijk om uitspraak te doen over het aantal overschrijdingen van de etmaalgemiddelde grenswaarden voor PM_{10} . Op basis van een statistische analyse is afgeleid dat vanaf een niet voor zeezout gecorrigeerde jaargemiddelde PM_{10} -concentratie van $32,5 \mu\text{g}/\text{m}^3$ het toegestane aantal dagen met een overschrijding (35 keer) van de etmaalgemiddelde grenswaarde ($50 \mu\text{g}/\text{m}^3$) mogelijk wordt overschreden. Aangezien de relevante bronnen voor luchtkwaliteit bestaan uit scheepvaartverkeer en industrie kan over het aantal overschrijdingsdagen geen nauwkeurige uitspraak worden gedaan. Op basis de GCN achtergrondconcentratie kan enkel worden vastgesteld dat het aantal waarop de norm voor de etmaalgemiddelde grenswaarde PM_{10} wordt overschreden ongeveer gelijk is aan de norm. Een overschrijding van het aantal dagen is echter niet uitgesloten. Vanwege de toekomstige afname van de GCN-achtergrondconcentratie PM_{10} , als gevolg van bronmaatregelen, neemt de kans op overschrijdingen van de norm voor de etmaalgemiddelde concentratie verder af.

Conclusie

De jaargemiddelde concentraties van luchtverontreinigende stoffen zijn beneden de grenswaarden uit de Wlk gelegen. Het aantal dagen waarop de grenswaarde voor de 24-uursgemiddelde concentratie PM10 wordt overschreden is ongeveer gelijk aan de norm. Overschrijding van het aantal dagen is echter niet uitgesloten. Ter plaatse van het plangebied is vanuit het oogpunt van luchtkwaliteit sprake van een aanvaardbaar leef- en verblijfsklimaat. De Wlk staat de uitvoering van het plan niet in de weg.

4.3.4 Externe veiligheid

Normstelling en beleid

Bij ruimtelijke plannen dient ten aanzien van externe veiligheid naar verschillende aspecten te worden gekeken, namelijk:

- bedrijven waar opslag, gebruik en/of productie van gevaarlijke stoffen plaatsvindt;
- vervoer van gevaarlijke stoffen over weg, spoor of water en door buisleidingen.

In het externe veiligheidsbeleid wordt doorgaans onderscheid gemaakt tussen het plaatsgebonden risico (PR) en het groepsrisico (GR). Het PR is de kans per jaar dat een persoon op een bepaalde plaats overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongeval met gevaarlijke stoffen, indien hij onafgebroken (dat wil zeggen 24 uur per dag en gedurende het gehele jaar) en onbeschermd op die plaats zou verblijven. Het PR wordt weergegeven met risicocontouren rondom een inrichting of langs een vervoersas. De norm voor het GR is een oriëntatiewaarde. De gemeente heeft een verantwoordingsplicht als het GR toeneemt en/of de oriëntatiewaarde overschrijdt.

Risicovolle inrichtingen

Op 27 oktober 2004 is het Besluit externe veiligheid inrichtingen (hierna: Bevi) in werking getreden. Met het besluit wordt beoogd een wettelijke grondslag te geven aan het externe veiligheidsbeleid rondom risicovolle inrichtingen. Het doel van het besluit is de risico's waaraan burgers in hun leefomgeving worden blootgesteld vanwege risicovolle inrichtingen tot een aanvaardbaar minimum te beperken. Op basis van het Bevi geldt voor het PR rondom een risicovolle inrichting een grenswaarde voor kwetsbare objecten en een richtwaarde voor beperkt kwetsbare objecten. Grenswaarden moeten in acht worden genomen, van richtwaarden kan uitsluitend om gewichtige redenen worden afgeweken. Voorbeelden van kwetsbare objecten zijn in woningen (op enkele uitzonderingen na), gebouwen waar kwetsbare groepen mensen verblijven en gebouwen waarin doorgaans grote aantallen personen gedurende een groot gedeelte van de dag aanwezig zijn. Voorbeelden van beperkt kwetsbare objecten zijn bedrijfsgebouwen, kantoorgebouwen en hotels met een brutovloeroppervlak van maximaal 1.500 m² per object en winkels/winkelcomplexen die niet als kwetsbaar object zijn aangemerkt.

Zowel de grenswaarde als de richtwaarde liggen op een niveau van 10⁻⁶ per jaar. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan moet aan deze normen worden voldaan, ongeacht of het een bestaande of nieuwe situatie betreft.

Het Bevi bevat geen grenswaarde voor het GR; wel geldt op basis van het Bevi een verantwoordingsplicht ten aanzien van het GR in het invloedsgebied rondom de inrichting. De in het externe veiligheidsbeleid gehanteerde norm voor het GR (zie hieronder) geldt daarbij als buitenwettelijke oriëntatiewaarde. Deze verantwoordingsplicht geldt zowel in bestaande als nieuwe situaties.

Onderzoek

Risicovolle inrichtingen

In de omgeving van het plangebied zijn twee inrichtingen gelegen die relevant zijn in verband met externe veiligheid. Het betreft de inrichtingen van Tata Steel IJmuiden b.v. en Linde Gas b.v. Op beide inrichting is het Bevi van toepassing. Uit het geactualiseerde veiligheidsrapport van Tata Steel IJmuiden B.V. uit april 2010 blijkt dat de gesommeerde PR 10^{-6} contour van de installaties van Tata Steel IJmuiden b.v. op drie locaties juist buiten de grens van de inrichting is gelegen. Aan de westzijde van het bedrijventerrein, aan de zijde van het plangebied, reikt de PR 10^{-6} contour echter niet tot buiten de grens van de inrichting. Voor de inrichting van Linde gas geldt op basis van de kwantitatieve risicoanalyse uit 2009 dat de PR 10^{-6} contour van dit bedrijf eveneens niet reikt tot in het plangebied. Ter plaatse van het plangebied wordt derhalve voldaan aan de grenswaarde voor het plaatsgebonden risico als gevolg van beide inrichtingen. Het groepsrisico voor Tata Steel IJmuiden b.v. ligt in de huidige situatie ver beneden de oriënterende waarde zoals blijkt uit het veiligheidsrapport. In het veiligheidsrapport van Tata Steel en in het externe veiligheidsrapport (Arcadis, Rapportage externe veiligheid bedrijventerrein Corus, D01011.000351, definitieve versie 1.0, 2 september 2010) voor het bedrijventerrein Corus, dat in opdracht van milieudienst IJmond is opgesteld, worden de PR 10^{-8} contouren van de aanwezige risicobronnen als uitgangspunt genomen voor de begrenzing van het invloedsgebied voor het groepsrisico. In deze rapportages is te lezen dat deze contouren niet reiken tot het plangebied en tot de daar aanwezige objecten (strandhuisjes, strandpaviljoens). Het feit dat het plan de mogelijkheid biedt voor gebruik van de strandhuisjes in de nacht en de jaarrond exploitatie van strandpaviljoens mogelijk maakt, heeft daarom geen invloed op de hoogte van het groepsrisico. Voor Linde Gas b.v. geldt dat het invloedsgebied voor het groepsrisico niet reikt tot in het plangebied. Een nadere beschouwing van het groepsrisico van beide inrichtingen is daarom achterwege gelaten.

Tot voor kort was op het terrein van Tata Steel een nog een derde Bevi-inrichting gelegen, namelijk een bedrijfslocatie van DSM Agro IJmuiden. De risicovolle bedrijfsactiviteiten van DSM Agro zijn per 31 december 2009 beëindigd zodat deze inrichting niet meer relevant is voor de beoordeling van externe veiligheidsrisico's.

Buisleidingen

In het westelijk deel van het plangebied, in het gedeelte van de Noordzee dat binnen de gemeentegrens is gelegen, is een buisleiding voor het vervoer van gevaarlijke stoffen aanwezig. Het betreft een hogedruk aardgastransportleiding die wordt beheerd door Wintershall Noordzee BV. De leiding heeft een druk van 90,00 bar en een diameter van 11". Omdat de leiding is gelegen op de bodem van de Noordzee op ruime afstand van het strand is er geen sprake van relevante externe veiligheidsrisico's.

Ten zuiden van het plangebied loopt het tracé van dezelfde leiding door het duingebied en takt daar aan op het netwerk aan land. De kortste afstand tot het plangebied bedraagt circa 300 m zodat er rond dit tracé eveneens geen sprake is van relevante externe veiligheidsrisico's voor het plan. Met het oog op de ongestoorde ligging van de leiding, is de leiding, inclusief zakelijke rechtstrook, opgenomen op de verbeelding.

Conclusie

Het plan voldoet aan het beleid en de normstelling ten aanzien van externe veiligheid. Geconcludeerd wordt dat het aspect externe veiligheid de uitvoering van het plan niet in de weg staat.

4.3.5 Bodem

Normstelling en beleid

Volgens artikel 3.1.6 van het Besluit op de ruimtelijke ordening dient in verband met de uitvoerbaarheid van een plan onderzoek te worden verricht naar de bodemgesteldheid in het plangebied. Bij functiewijzigingen dient te worden bekeken of de bodemkwaliteit voldoende is voor de beoogde nieuwe functie.

Onderzoek

In 2007 is voor het gebied waarin het plangebied is gelegen een bodemkwaliteitskaart opgesteld. De ontwikkeling in het plan bestaat uit het positief bestemmen van het huidige gebruik en uit het mogelijk maken van een jaarrond exploitatie voor enkele strandpaviljoens. Deze strandpaviljoens zijn in de huidige situatie reeds in het plangebied aanwezig als seizoensgebonden strandpaviljoens. Gelet op de locatie (strand) en het gebruik hiervan in het verleden wordt geen bodemverontreiniging verwacht.

Indien er in het plangebied in de toekomst sprake is van ontwikkelingen of bouwaanvragen dient een historisch bodemonderzoek conform NEN 5725 te worden uitgevoerd. Dit onderzoek kan voor advies worden voorgelegd aan de Milieudienst IJmond. Als blijkt dat er bodembedreigende activiteiten hebben plaats gevonden dient een volledig verkennend bodemonderzoek te worden uitgevoerd.

Geconcludeerd wordt dat het aspect bodemkwaliteit de uitvoering van het plan niet in de weg staat. De strandpaviljoens dienen voor wat betreft het voorkomen van verontreinigingen van de bodem te voldoen aan de van toepassing zijnde regelgeving op grond van de Wet milieubeheer.

4.3.6 Milieubeschermingsgebieden

Bodembeschermingsgebied

Het plangebied maakt grotendeels onderdeel uit van het gebied Duingebied Egmond, Wijk aan Zee, dat als aardkundig monument is aangewezen in de provinciale milieuverordening Noord-Holland. In het document 'Actualisatie Intentieprogramma Bodembeschermingsgebieden' is geregeld wat er wel en wat er niet binnen de grenzen van de aangewezen gebieden wordt toegestaan. Doel van het beleid in bodembeschermingsgebieden is het behoud van de bijzondere aardkundige waarden en de bescherming van de bodemeigenschappen die essentieel zijn voor de natuur. Voor het Duingebied Egmond-Wijk aan Zee worden de volgende fenomenen beschermd: duinen met loopduin, kamduinen en uitblazingsvlakte. Aangegeven is dat beheermaatregelen ten behoeve van dynamisch duinbeheer, dynamisch zeereepbeheer en natuurontwikkeling mogelijk zijn. Door middel van de bescherming worden de duinen en de natuurlijke aangroei van de duinen aan de zeezijde beschermd. De activiteiten die niet zijn toegestaan, zijn als volgt geformuleerd: afgraven, egaliseren, groot- en kleinschalige ingrepen, verblijfsrecreatie, intensieve dagrecreatie, stortplaatsen, militaire oefenterreinen en boringen.

Van de activiteiten stortplaatsen en militaire oefenterreinen is binnen het plangebied geen sprake. Er wordt alleen strandrecreatie toegestaan, waarmee intensieve dagrecreatie en stortplaatsen worden voorkomen. Wel wordt (beperkt) overnachten toegestaan (verblijfsrecreatie). Dit is echter van eenzelfde omvang en impact als de strandrecreatie. Het gebeurt immers in strandhuisjes die op dit moment ten behoeve van dagrecreatie op het strand staan. Aangezien hierdoor de doelen van het bodembeschermingsgebied niet worden aangetast, is dit bestemmingsplan niet in strijd met de milieuverordening.

Ter plaatse van het strand kunnen de activiteiten afgraven, egaliseren, groot- en kleinschalige activiteiten en boringen niet plaatsvinden, indien hiermee de natuurlijke aangroei van de duinen wordt beperkt. Dit is in het bestemmingsplan gewaarborgd door het bouwvlak waar de strandbebouwing is toegestaan, af te stemmen op de voet van de duinen. De natuurlijke aangroei van de duinen is hiermee voldoende gewaarborgd. Extra borging van het bodembeschermingsgebied is daarmee niet noodzakelijk, aangezien de aardkundige waarden niet geschaad worden bij uitvoering van dit bestemmingsplan. Geconcludeerd wordt dat het plan voldoet aan het provinciale beleid ten aanzien van milieubeschermingsgebieden.

4.3.7 Duurzaamheid

Beleid en normstelling

De gemeente Beverwijk en de Milieudienst IJmond hebben ter ondersteuning en invulling van de beleidsdoelstellingen op gebied van duurzaamheid een lokaal beleid geformuleerd in het milieubeleidsplan 2008-2012. Bij nieuw op te richten bedrijvigheid of bij grootschalige veranderingen binnen bestaande bedrijven wordt, naast het voldoen aan het wettelijke kaders op milieugebied, een advies op maat gegeven ten aanzien van milieubesparende maatregelen. Dit advies heeft betrekking op de plannen voor (ver)bouwen van gebouwen en op de toe te passen installaties en voorzieningen.

Energiebesparing horecabedrijven

Wanneer blijkt dat de normen van de jaarverbruikcijfers in de oude bedrijfsvoering al overschreden worden (jaarverbruik van 50.000-200.000 kWh elektriciteit en/of 25.000-75.000 m³ gas) moeten de horecabedrijven op grond van artikel 2.15, eerste lid uit het Activiteitenbesluit aangeven op welke wijze zij gaan voldoen aan de Best Beschikbare Techniek. Voorwaarde hierbij is dat er een terugverdientijd van minder dan vijf jaar is.

Conclusie

In het plangebied zijn kleinschalige eenheden horeca aanwezig. Van belang is dat duurzaamheid / energiebesparing vroeg in het (bouw)proces wordt meegenomen. Met name op het gebied van verlichting en terrasverwarming kunnen de mogelijkheden om energie te besparen worden onderzocht.

4.4 Ecologie

Deze paragraaf betreft een samenvatting van het planMER met een passende beoordeling (Milieueffectrapportage Bp strand Wijk aan Zee, Els & Linde b.v., januari 2011) die is opgesteld in het kader van dit bestemmingsplan aangezien de mogelijkheden die dit bestemmingsplan biedt mogelijk een versturende werking hebben op het Natura 2000-gebied dat grenst aan het plangebied van onderhavig bestemmingsplan. Het planMER met de passende beoordeling ligt tegelijk met dit bestemmingsplan terinzage.

Huidige situatie

Het plangebied bestaat uit de Noordzee en het strand van Wijk aan Zee met daarop voornamelijk strandhuisjes en strandpaviljoens.

Beoogde ontwikkelingen

Vanwege het opschuiven van de duinvoet, is de bebouwing ten behoeve van het strand volgens het vorige bestemmingsplan alleen mogelijk in de duinen. Het op te stellen bestemmingsplan gaat uit van de bestaande feitelijke situatie. Daarnaast worden de bouwmogelijkheden aangepast aan de eisen van deze tijd, wordt de jaarrond openstelling van drie strandpaviljoens mogelijk gemaakt en worden er (beperkte) overnachtingsmogelijkheden in strandhuisjes toegestaan.

Resultaten onderzoek

Gebiedsbescherming

Het plangebied ligt naast het Natura 2000-gebied "Noordhollands Duinreservaat", tevens Provinciale Ecologische Hoofdstructuur (PEHS). De in het plangebied gelegen Noordzee maakt eveneens deel uit van de PEHS. In het planMER is onderzocht wat de gevolgen zijn van de uitvoering van het bestemmingsplan op de beschermde natuurgebieden.

Natura 2000

Uit de Milieueffectrapportage Bp strand Wijk aan Zee (Els & Linde b.v., januari 2011) volgt dat er geen meetbare toename van depositie van verzurende of vermestende stoffen op het Natura 2000 gebied zijn te verwachten. De uitbreiding van de bronnen betreft slechts de jaarrondexploitatie van maximaal drie paviljoens. De emissie per paviljoen is in de orde van grote van enkele gram stikstof per jaar. Dat heeft geen enkele invloed op de depositie of de achtergrondemissie. Alle paviljoens zijn aangesloten op een drukriool en de afvoer van afval is goed georganiseerd. Er zal geen verontreiniging ontstaan en zeker niet toenemen. De bouwwerken moeten voldoen aan het bouwbesluit en mogen geen uitloogbaar bouw materiaal gebruiken.

Uit de analyse van de luchtfoto's blijkt dat er al eind jaren vijftig een vrij dicht netwerk van kleine paadjes in het duin aanwezig is. Er is sprake van verdichting van de padenstructuur in de loop van de decennia. Waarschijnlijk is er geen verband met toename van de strandrecreatie, maar eerder met de toename van de vrije tijd en het aantal huisdieren, en daarmee het gebruik van het duin als uitloophet gebied voor het dorp. De vorm van de verschillende paden wijst hierop. Al in 1969 is duidelijk een parkeerplaats zichtbaar in het duin (eind jaren vijftig is hier een kale vlakte, mogelijk als gevolg van de aanleg van de parkeerplaats).

Er zijn geen plannen voor uitbreiding van de parkeergelegenheid op direct naast het plangebied (Dorpsduinen, Rijkert Aertsweg en gedeelte van de Reijndersweg). Er is als gevolg van het bestemmingsplan geen afname aan oppervlakte te verwachten.

Door het langer open houden van drie paviljoens kan het aantrekkelijker worden om buiten het seizoen te recreëren op het strand en in de duinen. Dat leidt mogelijk tot extra verstoring in de wintermaanden. De voor recreatie gevoelige soorten zijn dan echter afwezig (overwinteren in Afrika) of zijn in winterslaap. De aanwezigheid van loslopende honden kan mogelijk de (her)introductie van konijn als begrazer van het grijze duin verhinderen of minder eenvoudig maken. Een afweging over de invoer van konijn moet echter in het beheerplan voor het Natura 2000 gemaakt worden. Als daartoe wordt besloten zal een zonering overwogen moeten worden en bijvoorbeeld het aanlijnen van honden met handhaving gereguleerd worden. De aanwezigheid van (veel) recreanten al dan niet met honden in het duin tussen strand en dorp betekent dat dit deel niet geschikt zal zijn voor de tapuit. Voor het paapje, gevlekte witsnuitlibel en nauwe korfslak ontbreekt het habitat. In de duinen ten zuiden van de Zwaanstraat of ten noorden van de Relweg is veel minder recreatiedruk en wel ruimte voor de doelsoorten.

De verschillende niet-officiële paden kunnen ongewilde erosie van het duin veroorzaken. Het plaatsen van een raster (hekwerk dan wel een constructie wat betreding van achterliggend gebied moeilijker maakt) langs de zeereep zal een belangrijk deel van de erosie en illegale betreding verminderen. Afhankelijk van de uiteindelijke doelstelling voor het duin tussen strand en dorp kan besloten worden om langs de paden een raster te plaatsen. Deze afweging hoort thuis in het op te stellen beheerplan. Door het plaatsen van een raster langs de zeereep zal de extra erosie door betreding worden voorkomen.

Ecologische hoofdstructuur

De ecologische infrastructuur op het land is aangewezen voor een aantal soorten dagvlinders, libellen en de zandhagedis. De dagvlinders en libellen zullen weinig directe hinder ondervinden van recreatie. Indirect kan er een effect zijn als de vegetatie hierdoor niet kan ontwikkelen. Voor de insecten zal geen negatief effect ontstaan door het bestemmingsplan. Daarbij komt dat slechts de zeereep binnen de ecologische infrastructuur valt, libellen en andere vocht afhankelijke soorten zullen hier niet voortplanten.

De zandhagedis is niet bekend van de zeereep ter hoogte van Wijk aan Zee, maar is wel in de omgeving waargenomen. Het afsluiten van de zeereep voor betreding kan leiden tot herkolonisatie van het gebied uit de omgeving. Voor de zandhagedis is het belangrijk dat er ook in de wintermaanden geen intensieve betreding van de zandige plekken is. Er kan een licht negatief effect ontstaan door het aantrekken van de recreatie buiten het strandseizoen, maar dat is eenvoudig te reguleren via het plaatsen van een raster langs de zeereep. Van de natte ecologische hoofdstructuur die over de Noordzee ligt zijn geen doelsoorten gevonden. Er is geen uitbreiding van de strandrecreatie in het kwetsbare seizoen te verwachten (dan is er immers al veel recreatie) en buiten het seizoen zullen weinig mensen gaan zwemmen. Er zijn daarom geen effecten te verwachten als gevolg van het bestemmingsplan.

Soortenbescherming (Flora- en faunawet)

Het bestemmingsplan is het besluit dat ingrepen mogelijk maakt en een aantasting van beschermde dier- of plantensoorten kan betekenen. Uiterlijk bij het nemen van een besluit dat ruimtelijke veranderingen mogelijk maakt, zal daarom zekerheid moeten zijn verkregen dat overtredingen van de Flora- en faunawet niet optreden.

In het plangebied zijn geen vaste rust-, verblijfs- en/of voortplantingsplaatsen van beschermde soorten aanwezig. Het bestemmingsplan is derhalve niet strijdig met de Flora- en faunawet.

Conclusies

Zowel de Natuurbeschermingswet als de Flora- en faunawet staan de uitvoering van het bestemmingsplan niet in de weg. Zoals blijkt uit de Milieueffectrapportage Bp strand Wijk aan Zee (Els & Linde b.v., januari 2011) is er geen toename van effecten te verwachten op aanliggende natuurgebieden en wordt er geen substantiële toename van de milieuhinder veroorzaakt als gevolg van de activiteiten die onderhavig bestemmingsplan toestaat. Voorts is er geen significant effect op de doelstellingen van het aanliggende Natura 2000-gebied. Er is daarom geen vergunning in het kader van de natuurbeschermingswet 1998. Er is voorts geen ontheffing in het kader van de Flora- en faunawet noodzakelijk.

4.5 Waterhuishouding

4.5.1 Waterbeheer en watertoets

In het Besluit ruimtelijke ordening is de "watertoets" opgenomen. Deze heeft tot doel om ruimtelijke ontwikkelingen te toetsen aan het vigerende waterbeleid en de wateraspecten volwaardig mee te laten wegen bij de besluitvorming omtrent een goede ruimtelijke ordening. Dit proces komt in samenwerking tussen de gemeente en waterbeheerder tot stand.

Het waterbeheer gevoerd door Rijkswaterstaat en het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier. De gemeente is verantwoordelijk voor het onderhoud aan de riolering.

In het kader van de watertoets wordt over onderhavig bestemmingsplan en de uitgangspunten overleg gevoerd met de waterbeheerder. Vervolgens worden de aandachtspunten en opmerkingen van het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier verwerkt in het plan.

4.5.2 Beleid

Europees beleid

De Europese Kaderrichtlijn Water (KRW, 2000) schrijft voor dat in 2015 alle waterlichamen een "goede ecologische toestand" (GET), en voor sterk veranderde / kunstmatige wateren een "goed ecologisch potentieel" (GEP) moeten hebben bereikt. De chemische toestand moet voor alle waterlichamen (natuurlijk en kunstmatig) in 2015 goed zijn.

In 2002 hebben het Europees Parlement en de Raad van Europa aanbevelingen gedaan teneinde te komen tot een geïntegreerd beheer van kustgebieden (Europese Aanbeveling voor de uitvoering van geïntegreerd beheer van kustgebieden (2002)). Deze aanbevelingen zijn gericht op:

- bescherming van het kustmilieu;
- erkenning van de bedreiging van kustgebieden door de klimaatveranderingen;
- erkenning van de gevaren, die voortvloeien uit de stijging van de zeespiegel en de steeds frequentere en heviger stormen;
- passend ecologisch verantwoorde maatregelen ter bescherming van kustgebieden alsmede van woongebieden en cultureel erfgoed langs de kust;
- duurzame economische mogelijkheden en werkgelegenheid;
- een functionerend maatschappelijk en cultureel systeem in de lokale gemeenschappen;
- voldoende voor het publiek toegankelijke gebieden zowel voor recreatie als voor esthetische doeleinden;
- het behouden en bevorderen van samenhang tussen afgelegen kustgemeenschappen;
- een betere coördinatie van de acties, die door alle betrokken autoriteiten, zowel op zee als op land worden ondernomen bij het beheer van de wisselwerking tussen zee en het land.

Rijksbeleid

Het Rijk, de provincies, de gemeenten en de Unie van Waterschappen hebben op 25 juni 2008 een geactualiseerde versie van het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW-Actueel) ondertekend. Hierin zijn afspraken vastgelegd voor een duurzame en klimaatbestendige waterhuishouding in Nederland. In de afgelopen vijf jaar is een groot deel van de gemaakte afspraken in het oorspronkelijke NBW inmiddels uitgevoerd. De NBW-partijen gaan nu gezamenlijk verder met de uitvoering van de nieuwe afspraken in het akkoord, onder meer over klimaatveranderingen, de stedelijke wateropgave en de ontwikkelingen in woningbouw en infrastructuur. Ook is er meer aandacht voor de implementatie van de Kaderrichtlijn Water. Het NBW heeft tot doel om in de periode tot 2015 de waterhuishouding in Nederland op orde te brengen en te houden en te anticiperen op klimaatverandering.

De Nationale Handreiking Watertoets 3 is in juli 2009 vastgesteld. Door de komst van de nieuwe Wet ruimtelijke ordening klopte de informatie in handreiking 2 niet meer. Deze handreiking is, ten opzichte van de Handreiking Watertoets 2, aangepast aan en aangevuld met de nieuwste inzichten en ontwikkelingen die zich de afgelopen jaren hebben voorgedaan. De belangrijkste wijzigingen zijn de aanpassingen aan de evaluatie watertoets 2006, de Wet ruimtelijke ordening (1 juli 2008) en het ontwerp Nationaal Waterplan. De Handreiking Watertoetsproces 3 geeft een algemene beschrijving van het gedachtegoed achter het watertoetsproces, de wettelijke verankering, de verschillende rollen en producten in het licht van de vernieuwde wetgeving en beleidsafspraken.

Het Nationaal Waterplan 2010 is de opvolger van de Vierde Nota Waterhuishouding uit 1998 en vervangt alle voorgaande Nota's Waterhuishouding. Het Nationaal Waterplan is opgesteld op basis van het wetsvoorstel Waterwet. Het Nationaal Waterplan beschrijft de hoofdlijnen van het nationale waterbeleid. Op basis van de Wet ruimtelijke ordening heeft het Nationaal Waterplan voor de ruimtelijke aspecten de status van structuurvisie. Belangrijke onderdelen van het Nationaal Waterplan zijn het nieuwe beleid op het gebied van waterveiligheid, het beleid voor het IJsselmeergebied, het Noordzeebeleid en de Stroomgebiedbeheerplannen op grond van de KRW. Tevens bevat het Nationaal Waterplan een eerste beleidsmatige uitwerking van de kabinetsreactie op het advies van de Deltacommissie.

Het strand bij Wijk aan Zee valt onder de gebiedsindeling Kust (zie kaart 1 van Het Nationaal Waterplan), het streefbeeld 'duinen' is omschreven als 'meegroeien met zeespiegel' (zie kaart 4 van Het Nationaal Waterplan), het strand en de achterliggende duinen behoren tot het zogenaamde 'kustfundament' (zie kaart 16 van Het Nationaal Waterplan) en de kuststrook behoort bij de 'kustbeschermingsstrook' (zie kaart 22a van Het Nationaal Waterplan).

De Waterwet is op 22 december 2009 in werking getreden. Deze wet heeft negen waterrelevante wetten samengevoegd (de Wet Verontreiniging Oppervlaktewater, Wet Verontreiniging Zeewater, Grondwaterwet, Wet Droogmakerijen en Indijkingen, Wet op de Waterkering, Wet Beheer Rijkswaterstaatwerken, Wrakkenwet en Waterstaatswet). Daarnaast wordt de regeling waterbodems uit de Wet Bodembescherming opgenomen in de nieuwe Waterwet. De wet regelt niet alles. Bepaalde onderwerpen dienen nader uitgewerkt te worden in onderliggende regelgeving: het Waterbesluit (algemene maatregel van bestuur), de Waterregeling (een ministeriële regeling) of in de verordeningen van waterschappen en provincies.

Provinciaal beleid

Het Provinciaal Waterplan 2010-2015 beschrijft de kaders voor waterbeheer in Noord-Holland. Binnen deze kaders nemen hoogheemraadschappen en gemeenten maatregelen om inwoners te beschermen tegen wateroverlast en de kwaliteit van het water te verbeteren. Het Waterplan heeft het motto 'Beschermen, benutten, beleven en beheren'. Het provinciale Waterplan zet in navolging van het rijksbeleid in op het versterken van de Noordzeekust door verbreding van de kuststrook.

In het Waterplan worden de nu bekende ruimtelijk relevante consequenties van water aangegeven (onder andere Loosdrechtse Plassen, waterberging Haarlemmermeerpolder Zuid, zonering jaarrond strandpaviljoens). In Noord-Holland zijn alle ruimtelijke opgaven uit het Waterplan integraal afgewogen bij de vaststelling van de Structuurvisie. Daarbij is water een van de criteria. Gewerkt wordt met de bestaande kennis over onder andere klimaatverandering en bodemgeschiktheid. De provincie stimuleert de gemeenten deze ruimtelijke reserveringen over te nemen in hun ruimtelijke plannen.

Onder het kopje 'Veiligheid buitendijkse gebieden' wordt aangegeven dat, voor bebouwing op het strand zoals seizoens- en 'jaarrond' strandpaviljoens en strandhuisjes geen beschermingsniveau geldt.

Daarnaast is een zonering van het strand vastgesteld voor 'jaarrond' exploitatie van strandpaviljoens. Jaarrond exploitatie van strandpaviljoens is van belang voor de verbreding van het recreatief / toeristische product aan de kust van Noord-Holland. Daarom stimuleert de provincie de mogelijkheid daartoe in de 'ja, mits-zones'.

Het strand bij Wijk aan Zee heeft drie strandopgangen en is tussen kilometerpaal 55 (zuidelijk) en kilometerpaal 52 (noordelijk) aangeduid als Ja-mits zonering.

Uitsnede uit kaart Provinciaal Waterplan zonering jaarrond strandpaviljoens

Beleid Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier

Beleid duurzaam stedelijk waterbeheer

De waterbeheerder en de gemeente streven naar een duurzaam stedelijk waterbeheer. Het beleid is geënt op de filosofie van Waterbeheer 21^e eeuw (WB21), waarbij onder andere rekening moet worden gehouden met de gevolgen van klimaatverandering. Rijk, provincie, waterschappen en gemeenten hebben het beleid van WB21, naast het Europees beleid van de Kaderrichtlijn Water, omgezet tot afspraken in het Nationaal Bestuursakkoord Water.

In het Waterbeheersplan 2010-2015 'Van veilige dijken tot schoon water' beschrijft het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier de doelstellingen voor de periode 2010-2015 voor de drie kerntaken: veiligheid tegen overstromingen, droge voeten en schoon water. Deze taken worden de komende periode sterk beïnvloed door de klimaatverandering en de uitgangspunten van de Europese Kaderrichtlijn Water.

Het kerndoel is vierledig:

1. Het op orde houden van het watersysteem en dit onder dagelijkse omstandigheden doelmatig en integraal beheren.
2. De verontreiniging van het watersysteem door directe en indirecte lozingen voorkomen en/of beheersbaar houden.
3. Het op orde houden van de primaire waterkeringen en overige waterkeringen met een veiligheidsfunctie en deze onder dagelijkse omstandigheden doelmatig beheren.
4. Het in stand houden en ontwikkelen van een calamiteitenorganisatie die onder bijzondere omstandigheden onmiddellijk operationeel is en die beschikt over actuele calamiteitenbestrijdingsplannen voor veiligheid, wateroverlast en waterkwaliteit.

Het Hoogheemraadschap hanteert bij zijn beleid de volgende uitgangspunten:

- Het beheersgebied van het hoogheemraadschap is beveiligd tegen overstromingen.
- Dijkversterking blijft altijd mogelijk.
- Alle inwoners van het beheersgebied van het hoogheemraadschap hebben recht op het afgesproken beschermingsniveau tegen wateroverlast.
- Watersystemen zijn gezond voor mens, plant en dier.
- Problemen worden opgelost waar ze ontstaan.
- Met de watervoorraad wordt zorgvuldig omgegaan.
- Niet alles kan overal.
- Samenwerking staat centraal.
- Water is een ordenend principe in de ruimtelijke ordening.
- Het waterbeheer is toekomstgericht.

Op 18 november 2009 is de nieuwe Keur vastgesteld. De Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier 2009 vervangt de keur van het hoogheemraadschap uit 2006. Aanpassing van de keur was noodzakelijk in verband met de inwerkingtreding van de Waterwet eind 2009.

De keur bevat regels voor het beheer, het gebruik en het onderhoud van waterstaatswerken, zoals waterkeringen en watergangen. De regels hebben tot doel watersystemen in stand te houden en waterstaatswerken goed te laten functioneren. Daarvoor zijn in de keur verplichtingen en verbodsbepalingen opgenomen.

Belangrijkste wijziging in de Keur is dat voor verhardingstoenames boven de 800 m² nu ook volgens de Keur compenserende maatregelen uitgevoerd moeten worden.

4.5.3 Onderzoek

Huidige situatie

Het plangebied beslaat een deel van de Noordzee en het strand bij Wijk aan Zee.

Oppervlaktewater

Behalve de Noordzee is er geen oppervlaktewater aanwezig in het plangebied.

Waterkeringen

Het strand, alsmede het achterliggende duingebied wordt aangemerkt als primaire waterkering "zandige kust". Deze waterkering kent bepaalde beschermingszones, waarbinnen geen bouw- of graafactiviteiten mogen plaatsvinden. De waterkering bestaat uit de kernzone, de beschermingszone en de buitenbeschermingszone. In de zandige, dynamische kust zijn deze zones theoretisch, aan de hand van verschillende berekeningen bepaald. De kernzone wordt aan de zeezijde begrensd door de (berekende) duinvoet. Aan de landzijde is dit het grensprofiel, oftewel het profiel dat na duinafslag door zogenaamde ontwerpomstandigheden nog minimaal als waterkering aanwezig dient te zijn. De beschermingszone is aan de zeezijde de afstand waarover het afgeslagen zand zich onder ontwerpomstandigheden verspreidt. Aan de landzijde is het de reservestrook behorende bij een periode van 200 jaar zeespiegelstijging, inclusief het bijbehorende grensprofiel.

De kernzone (bestaande uit de duinen) valt buiten het plangebied. De beschermingszone ligt (voor een groot gedeelte) over het strand. Aangezien er sprake is van een dynamische kust en de zones theoretisch zijn, zijn deze zones niet in dit (statische) bestemmingsplan opgenomen. Overigens geldt het dynamische kustbeheer niet voor de stranden ter hoogte van de kernen.

Riolering

Het plangebied is voorzien van een gemengd rioleringsstelsel, waarbij hemelwater wordt afgevoerd samen met het huishoudelijke afvalwater naar de RWZI.

Waterkwaliteit

Het plangebied ligt niet in een waterwin- of grondwaterbeschermingsgebied. Deze gebieden liggen wel ten noordoosten van het plangebied.

Toekomstige situatie

Het voorliggend bestemmingsplan regelt in hoofdzaak de huidige feitelijke gebruikssituatie en biedt slechts de mogelijkheid tot jaarrond openstelling van 3 paviljoens, waarbij de jaarrond openstelling van één paviljoen reeds met een projectbesluit mogelijk is gemaakt.

Omdat er weinig nieuwe ontwikkelingen worden voorzien in vergelijking tot de huidige feitelijke situatie, zijn er weinig of geen mogelijkheden om het watersysteem en –beheer te verbeteren. Mochten er in de toekomst ontwikkelingen plaatsvinden, dan is het van belang om de uitgangspunten van duurzaam stedelijk waterbeheer, zoals geformuleerd door het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier, daar waar mogelijk toe te passen.

Concreet is het belangrijk om bij eventuele toekomstige ontwikkelingen duurzame, niet-uitloogbare bouwmaterialen toe te passen (dus geen zink, lood, koper en PAK's-houdende materialen) om diffuse verontreiniging van water en bodem te voorkomen. Het geniet de voorkeur om afstromend hemelwater van schone oppervlakken te scheiden van afvalwater en te infiltreren in de bodem. Hiermee wordt voorkomen dat schoon hemelwater afgevoerd wordt naar de afvalwaterzuiveringsinstallatie.

Vanuit het belang van de waterkering is bebouwing in de kustzone in principe ongewenst. Op het strand zijn, onder voorwaarden, gedurende het hele jaar strandpaviljoens toegestaan. Het Hoogheemraadschap bepaalt op welke afstand van de kering en de duinen en onder welke voorwaarden bebouwing is toegestaan. Dit geldt dus naast de bepalingen uit het bestemmingsplan en in dit kader dient een vergunning op grond van de Keur te worden aangevraagd. Aangezien de belangen van de waterkering hiermee voldoende zijn gewaarborgd, zijn hiervoor geen nadere bepalingen in het bestemmingsplan opgenomen.

Conclusie

Geconcludeerd wordt dat het bestemmingsplan geen negatieve gevolgen heeft voor de bestaande waterhuishoudkundige situatie. De strook waar bebouwing wordt toegestaan is in overleg met het Hoogheemraadschap bepaald om de waterstaatsbelangen te beschermen. Het plan voldoet dan ook aan de doelstellingen van duurzaam waterbeheer.

4.6 Archeologie

Regelgeving en beleid

Wet op de archeologische monumentenzorg/ Verdrag van Malta

Het archeologisch bodemarchief is de grootste bron voor de geschiedenis in Nederland. Het Verdrag van Malta regelt de bescherming en het behoud van deze archeologische waarden. Het Verdrag is geïmplementeerd via de Wet op de Archeologische monumentenzorg. Als gevolg van dit verdrag wordt in het kader van de ruimtelijke ordening het behoud van het archeologisch erfgoed meegewogen zoals alle andere belangen die bij de voorbereiding van het plan een rol spelen. Op grond van de aangescherpte regelgeving stellen Rijk en Provincie zich op het standpunt dat in het ruimtelijk beleid zorgvuldig met het archeologische erfgoed moet worden omgegaan. Voor gebieden waar archeologische waarden voorkomen of waar reële verwachtingen bestaan dat ter plaatse archeologische waarden aanwezig zijn, dient door de initiatiefnemer voorafgaand aan bodemingrepen archeologisch onderzoek te worden uitgevoerd. De uitkomsten van het archeologisch onderzoek dienen vervolgens volwaardig in de belangenafweging te worden betrokken.

Het belangrijkste doel is de bescherming van het archeologische in de bodem (in situ) omdat de bodem doorgaans de beste garantie biedt voor een goede conservering. Er wordt uitgegaan van het basisprincipe de 'verstoorder' betaalt voor het opgraven en het documenteren van de aangetroffen waarden als behoud in de bodem niet tot de mogelijkheden behoort.

Het Rijk heeft de beleidsuitgangspunten ten aanzien van archeologie neergelegd in onder meer de Cultuurnota 2005 - 2008, de Nota Belvedere, de Nota Ruimte, de Wijziging van de Monumentenwet 1988 en diverse publicaties van het Ministerie van OC&W.

Beleidsnota cultuurhistorie Beverwijk

Het gemeentelijk bodemarchief valt per definitie niet volledig te kennen, aangezien de vindplaatsen verborgen liggen in de bodem. Dankzij het tot nu toe verrichte archeologische, geologische en historische onderzoek kan echter een redelijk betrouwbare indruk worden verkregen van de nog aanwezige archeologische waarden. Bijzondere archeologiegebieden, hebben bijzondere archeologische waarden. Bij nieuwe ontwikkelingen is verkennend archeologisch prospectieonderzoek vereist. De gemeente voert hiervoor een beleid gericht op behoud, herstel of vernieuwing van waardevolle elementen en structuren. Dit betekent dat slechts bij bodemverstorende werkzaamheden binnen plannen die een bepaalde maat te boven gaan rekening hoeft te worden gehouden met archeologische waarden. Daarbij wordt een regime-indeling in verschillende categorieën "Archeologisch waardevol gebied" gehanteerd, elk met eigen archeologiecriteria. Beneden de in de archeologiecriteria genoemde omvang hoeft met archeologische waarden geen rekening te worden gehouden. Volledig archeologievrije gebieden zijn binnen de gemeente Beverwijk niet vastgesteld. Het gemeentebestuur geeft door middel van archeologieregimes aan welk niveau van archeologiebeleid in een bepaald gebied als 'redelijk' kan worden beschouwd. De regimes komen tot stand op basis van de bekende archeologische waarden, de kennis van de geschiedenis en de eventuele recente bodemverstoringen die bekend zijn, zoals (diep)ploegen en funderingen. Gezamenlijk leiden deze gegevens tot een verwachting met betrekking tot het aantreffen van archeologische sporen in de bodem. Deze verwachting is op basis van ervaring omgezet in archeologieregimes met de bijbehorende criteria. Indien een bouwplan kleiner is dan de voor het gebied aangegeven archeologiecriteria, is geen afweging van het archeologisch belang noodzakelijk.

Uitgangspunt van het beleid is om de archeologische waarden zoveel mogelijk in de bodem te bewaren en pas over te gaan tot opgraven als het plan, ondanks eventuele aanpassingen, tot versterking van die waarden leidt. Daarbij zullen alleen die waarden worden onderzocht en gedocumenteerd die door de uitvoering van de planwerkzaamheden worden bedreigd.

Archeologische verwachtingswaarden

Binnen het plangebied geldt volgens de beleidsnota cultuurhistorie van de gemeente één archeologische verwachtingswaarde. Het gaat hier om het gebied ten westen van de rode contour (zie figuur 4.2). Dit gebied is aangeduid als 'overig grondgebied binnen de gemeente zonder hoge verwachtingswaarde'.

Figuur 4.2 Archeologisch contour ten opzichte van het plangebied

Overig grondgebied in de gemeente zonder hoge verwachtingswaarde

Dit betreft het grondgebied waarvoor geen specifieke verwachtingswaarde is opgesteld, inclusief de waterbodems en de zee zijn gerekend. Dit gebied kan archeologische waarden bevatten, maar de ligging daarvan is nog onbekend. Er kunnen hier en daar zowel resten aanwezig zijn van prehistorische als van vroegmiddeleeuwse of latere nederzettingen, waarvan de positie van tevoren niet of moeilijk is in te schatten.

Voor dit gebied wordt een regulier archeologiebeleid gevoerd. De bedoeling hiervan is om slechts bij grotere plannen met de mogelijke aanwezigheid van archeologisch erfgoed rekening te houden. Daarom dient hier bij planontwikkeling boven een zekere omvang prospectief en zo nodig waardestellend onderzoek plaats te vinden, zodat een gedegen besluit kan worden genomen. Dit regime wordt gerealiseerd door middel van een dubbelbestemming Waarde - Archeologie met een daaraan gekoppeld aanlegvergunningstelsel. In geval van grondroerende werkzaamheden dieper dan 40 cm binnen een planomvang van meer dan 2.500 m² dient met de aanwezigheid van archeologische waarden rekening te worden gehouden, tenzij er omtrent deze werkzaamheden iets anders is geregeld. De vondstmeldingsplicht is hier nog belangrijker dan in de andere gebieden.

Strandactiviteiten en archeologie

De werkzaamheden die worden verricht voor het bouwen en plaatsen van de strandpaviljoens, strandhuisjes en overige gebouwen, worden niet uitgevoerd binnen een planomvang van meer dan 2.500 m². Het is daarom niet doelmatig om een archeologische regeling op te nemen in het bestemmingsplan.

Hoofdstuk 5 Juridische planbeschrijving

5.1 Wet ruimtelijke ordening

De Wet ruimtelijke ordening (Wro) is per 1 juli 2008 in werking getreden. De Wro is van toepassing op bestemmingsplannen waarvan het ontwerp na genoemde datum ter inzage is gelegd. Tevens is het bestemmingsplan opgesteld volgens de Standaard Vergelijkbare BestemmingsPlannen (SVBP2008). De SVBP2008 maakt het mogelijk om bestemmingsplannen te maken die op vergelijkbare wijze zijn opgebouwd en op eenzelfde manier worden verbeeld. Vergelijkbare bestemmingsplannen leiden tot een betere leesbaarheid, raadpleegbaarheid en helderheid voor de gebruiker en draagt zo bij aan een effectievere en efficiëntere dienstverlening.

5.2 Opbouw regels

De juridische regeling bestaat uit vier hoofdstukken. Het eerste hoofdstuk bevat de definities van begrippen die voor het algemene begrip, de leesbaarheid en uitleg van het plan van belang zijn. In dit eerste hoofdstuk is ook een regel opgenomen over de wijze van meten. In het tweede hoofdstuk wordt op de bestemmingen en hun gebruik ingegaan. Het derde hoofdstuk gaat in op de algemene regels, zoals een algemene regel voor het gebruik van de gronden die op vrijwel alle bestemmingen van toepassing zijn. De overgangs- en slotregels maken onderdeel uit van het vierde hoofdstuk.

5.3 Verantwoording planvorm

Dit bestemmingsplan vormt in eerste instantie het juridische kader voor de bestaande functies binnen het plangebied, waarbij aanvullend op deze bestaande situatie, jaarrond exploitatie van enkele strandpaviljoens mogelijk wordt gemaakt.

In het bestemmingsplan is binnen duidelijke grenzen een zekere flexibiliteit opgenomen in de vorm van globale bouwvlakken. De grenzen worden met name gevormd door de bouwregels, die voorkomen dat het ruimtelijk beeld op het strand wordt aangetast.

Op de verbeelding zijn alle functies zodanig bestemd, dat het mogelijk is om met het bijbehorende renvooi (verklaring van de bestemmingen) te zien welke bestemmingen aan de gronden binnen het plangebied gegeven zijn. In de bijbehorende regels zijn de bestemmingsomschrijving, de bouwregels en de gebruiksregels alsmede de eventuele bestemmingsspecifieke ontheffingsbevoegdheden te vinden.

5.4 Planregels

5.4.1 Hoofdstuk 1 Inleidende regels

Begrippen (artikel 1)

In dit artikel worden de begrippen gedefinieerd die in de planregels worden gehanteerd. Bij de toetsing aan het bestemmingsplan wordt uitgegaan van de in dit artikel aan de betreffende begrippen toegekende betekenis.

Wijze van meten (artikel 2)

Dit artikel geeft aan hoe hoogte- en andere maten die bij het bouwen in acht genomen dienen te worden, gemeten moeten worden.

5.4.2 Hoofdstuk 2 Bestemmingsregels

Recreatie-Dagrecreatie (artikel 3)

Deze bestemming is gegeven aan het strand en de daar voorkomende functies en bebouwing (onder andere paviljoens, strandhuisjes). Er is een bebouwingsstrook opgenomen in de vorm van bouwvlakken. Binnen deze bouwvlakken is de uitwisseling van de verschillende functies toegestaan, om zo voldoende flexibiliteit te geven aan de gebruiksmogelijkheden van het strand. Voor een aantal specifieke onderdelen (jaarrond paviljoens, het activiteitenstrand en strandhuisjes in twee rijen) zijn zones aangewezen waarbinnen dit uitsluitend kan plaatsvinden.

De bouwvlakken zouden met toepassing van een wijzigingsbevoegdheid kunnen verschuiven richting zee indien dit vanwege waterstaatsbelangen noodzakelijk blijkt te zijn. Alle bebouwing, maar ook de terrassen bij paviljoens, dienen in de bouwvlakken te worden opgericht.

In de regels is bepaald dat ten hoogste 9 strandpaviljoens (zowel seizoensgebonden als jaarrond) zijn toegestaan. Behalve de bepaling dat de strandpaviljoens binnen de bouwvlakken moeten worden gebouwd, is de locatie niet nader bepaald. Wel zijn de drie locaties voor de jaarrond strandpaviljoens op de plankaart aangegeven met de aanduiding 'specifieke vorm van horeca – jaarrond exploitatie'.

Daarnaast zijn binnen de bestemming maatschappelijke voorzieningen ten behoeve van strandrecreatie mogelijk en voorzieningen voor reddingsbrigade, strandbewaking, EHBO-posten en uitgifte-/verkooppunten.

Gebouwen bestaan uit ten hoogste 1 bouwlaag. Alleen voor gebouwen ten behoeve van de reddingsbrigade is gedeeltelijk een tweede bouwlaag toegestaan. De goothoogte van gebouwen bedraagt ten hoogste 3 m en de bouwhoogte 6 m. De dakhelling van gebouwen bedraagt ten hoogste 25 graden. Een uitzondering ten aanzien van de bouwhoogte is gemaakt voor de jaarrond paviljoens, waar een bouwhoogte van 7 m is toegestaan. Voor het jaarrond paviljoen aan de Zwaanstraat is een opbouw toegestaan, conform het projectbesluit dat hiervoor is genomen. Vlaggenmasten hebben een bouwhoogte van ten hoogste 8 m. Andere bouwwerken, geen gebouwen zijnde, hebben een bouwhoogte van ten hoogste 3 m. Lichtmasten zijn (vanwege de impact op de natuur) niet toegestaan.

Overigens is voor alle gebouwen bepaald dat de goot- en bouwhoogte vanaf de begane grondvloer moeten worden gemeten. De begane grondvloer voor alle gebouwen, behalve voor strandhuisjes, moet op een hoogte van ten minste 4,5 m en ten hoogste 6,5 m boven peil (zijnde NAP) worden gerealiseerd. De hoogte van 4,5 m moet worden aangehouden vanwege het hoogwater. 6,5 m is opgenomen om ervoor te zorgen dat de gebouwen niet te hoog uitsteken.

De oppervlakte van de strandhuisjes bedraagt ten hoogste 35 m²; inclusief het terras bedraagt de oppervlakte van een strandhuisje ten hoogste 45 m². Binnen een bepaalde zone op het strand zijn strandhuisjes in twee rijen toegestaan. Deze zijn aangegeven met de 'specifieke bouwaanduiding - strandhuisjes' [sba-sh].

De oppervlakte van strandpaviljoens is maximaal 700 m². De oppervlakte van de jaarrond paviljoens zijn specifiek op de plankaart aangegeven. Andere gebouwen ten behoeve van dagrecreatie zijn eveneens ten hoogste 700 m² groot, gebouwen ten behoeve van reddingsbrigade, strandbewaking en EHBO-posten zijn maximaal 400 m² groot. Andere gebouwen voor overige functies (zoals voor beheerdergebouw, een verenigingsgebouw, een kiosk en een snackverkooppunt) zijn maximaal 100 m² groot.

Overnachtingsmogelijkheden in de strandhuisjes is mogelijk, met dien verstande dat dit in de specifieke gebruiksregels is gemaximeerd tot de zomermaanden. Het aantal strandhuisjes is niet direct gemaximeerd. Indirect is er echter wel sprake van een maximum aantal strandhuisjes, vanwege de bouwvlakken die zijn opgenomen, de oppervlaktelaten en de brandcompartimentering die moet worden aangehouden. Hierdoor zal het aantal strandhuisjes niet kunnen toenemen in verhouding tot de huidige situatie.

Binnen de bestemming is aangeduid waar sprake is van het activiteitenstrand. Hier is wind- en waterrecreatie en sport en spel is georganiseerd verband toegestaan. Het betreft alleen het zuidelijke gedeelte van het strand (ten zuiden van de strandopgang Zwaanstraat).

Voor een precieze motivering van het onderscheid in hoogtes en oppervlaktes wordt verwezen naar paragrafen 3.4 en 3.5.

Water (artikel 4)

Het gedeelte van de Noordzee dat behoort tot het gemeentelijk eigendom is bestemd voor Water. Omdat er uiteraard sprake is van eb en vloed is het gebruik als strand, zoals omschreven binnen de bestemming Recreatie-Dagrecreatie, eveneens toegestaan. Overigens geldt dit andersom ook. Binnen de bestemming Water zijn uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen, toegestaan met een bouwhoogte van 2 m. Hierdoor zijn bijvoorbeeld speelvoorzieningen in het water mogelijk.

Leiding – Gas (artikel 5)

De gasleiding die door de zuidwestpunt van het bestemmingsplan loopt is als zodanig bestemd (dubbelbestemming) om de leiding te beschermen.

5.4.3 Hoofdstuk 3 Algemene regels

In verschillende bestemmingsplannen worden onder de algemene regels algemene flexibiliteitsbepalingen opgenomen om (kleine) overschrijdingen van de bouwgrenzen toe te staan door middel van een afwijkings- of wijzigingsbevoegdheid. Aangezien de regeling flexibel is opgezet, worden de kaders waarbinnen bouwwerken zijn toegestaan duidelijk aangegeven. Extra flexibiliteit is hierbij niet wenselijk, omdat de kaders dan worden overschreden.

Antidubbelregel (artikel 6)

Deze regel dient om te voorkomen dat indien in het bestemmingsplan bij een bepaald gebouw een zeker open terrein is geëist, dat terrein nog eens meetelt bij het beoordelen van een aanvraag voor een ander gebouw, waaraan een soortgelijke eis wordt gesteld.

Overige regels (artikel 7)

In de regels bij bestemmingsplannen wordt in een (toenemend) aantal gevallen met verwijzing naar een (andere) wettelijke regeling een procedure, begrip en/of functie uit die andere regeling van toepassing verklaard. Zo ook in dit bestemmingsplan.

Sinds jaar en dag mag van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) een bestemmingsplan slechts volgens de vereiste procedure van de Wro worden gewijzigd en heeft de Afdeling er bezwaren tegen dat een plan impliciet kan worden gewijzigd, zoals het geval kan zijn als zonder verdere aanduiding een van-toepassing-verklaring van een wettelijke regeling in de planregels is opgenomen.

Het is dan ook nodig dat verwijzingen naar toepasbare wettelijke regelingen worden gefixeerd, namelijk naar de tekst ervan zoals die op het moment van vaststelling van het plan gold. Wordt dit nagelaten dan bestaat het risico dat de ABRS een vastgesteld bestemmingsplan alsnog vernietigt.

5.4.4 Hoofdstuk 4 Overgangs- en slotregels

Overgangsrecht (artikel 8)

In artikel 3.2.1. van het Bro zijn standaardregels opgenomen met betrekking tot het overgangsrecht voor bouwwerken en gebruik. Deze maken onderdeel uit van dit bestemmingsplan.

Slotregel (artikel 9)

Het laatste artikel van de planregels betreft de slotregel van het onderliggende bestemmingsplan.

Hoofdstuk 6 Uitvoerbaarheid

6.1 Handhaving

Het bestemmingsplan heeft betrekking op de bestaande situatie, waarbij nieuwe ontwikkelingen worden toegestaan. De bebouwing op het strand is overwegend tijdelijk van karakter en is overwegend alleen in het zomerseizoen aanwezig. Als het plan van kracht wordt, gaat het om het toetsen van de bouwplannen en vervolgens om de handhaving. Een belangrijk aspect van die handhaving is de naleving van de in het plan opgenomen spelregels.

De gemeente ontwikkelt een handhavingsbeleid en heeft daarover nauwe contacten gehad met de Inspectie VROM. Er is een nota vervaardigd waarin de specifieke onderdelen van handhaving aan de orde komen. Deze onderdelen moeten nog in een praktijkvoorstel worden vertaald, waarbij afspraken gemaakt gaan worden wie wat doet. Het feit dat het handhavingsbeleid nog niet volledig is uitgestippeld wil niet zeggen dat er niet gehandhaafd zal worden. De handhaafbaarheid van het plan wordt overigens ook bevorderd door een heldere en eenduidige planregeling.

6.2 Economische uitvoerbaarheid

Er is afgezien van de in het kader van artikel 6.12 Wro voorziene mogelijkheid een (anterieure) overeenkomst te sluiten. Eveneens wordt er geen exploitatieplan vastgesteld. De kosten die voor de gemeente aan de orde zijn worden gedekt door de legesverordening.

6.3 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Inspraak

In het kader van de gemeentelijke inspraakverordening wordt het voorontwerpbestemmingsplan gedurende zes weken ter inzage gelegd. Gedurende deze periode wordt iedereen in de gelegenheid gesteld om (schriftelijk of mondeling) zijn of haar reactie op het voorontwerp te geven. De resultaten van de inspraak zullen in een Nota van beantwoording inspraak- en overlegreacties van een beantwoording worden voorzien.

Overleg

Ten behoeve van het overleg wordt het voorontwerpbestemmingsplan Strand Wijk aan Zee voorgelegd aan verschillende instanties. De resultaten van het overleg worden in een later stadium in het bestemmingsplan verwerkt.

Afstemming planMER

Het bestemmingsplan en het planMER zullen gelijk oplopen in procedure. Tegelijk met dit bestemmingsplan wordt daarom het planMER terinzage gelegd.

regels

Regels

Hoofdstuk 1	Inleidende regels	57
Artikel 1	Begrippen	57
Artikel 2	Wijze van meten	61
Hoofdstuk 2	Bestemmingsregels	63
Artikel 3	Recreatie - Dagrecreatie	63
Artikel 4	Water	66
Artikel 5	Leiding - Gas	67
Hoofdstuk 3	Algemene regels	69
Artikel 6	Antidubbelregel	69
Artikel 7	Overige regels	69
Hoofdstuk 4	Overgangs- en slotregels	71
Artikel 8	Overgangsrecht	71
Artikel 9	Slotregel	71

Hoofdstuk 1 Inleidende regels

Artikel 1 Begrippen

1.1 plan

het bestemmingsplan Strand Wijk aan Zee van de gemeente Beverwijk

1.2 bestemmingsplan

de geometrisch bepaalde planobjecten als vervat in het GML-bestand NL.IMRO.0375.BPstrandwijkaanzee-VP01 met de bijbehorende regels.

1.3 aanduiding

een geometrisch bepaald vlak of een figuur, waarmee gronden zijn aangeduid, waar ingevolge de regels regels worden gesteld ten aanzien van het gebruik en/of het bebouwen van deze gronden.

1.4 aanduidingsgrens

de grens van een aanduiding indien het een vlak betreft.

1.5 aan- en uitbouw

een aan een hoofdgebouw gebouwd gebouw dat in bouwkundig opzicht te onderscheiden is van het hoofdgebouw.

1.6 bebouwing

een of meer gebouwen en/of bouwwerken, geen gebouwen zijnde.

1.7 bestemmingsgrens

de grens van een bestemmingsvlak.

1.8 bestemmingsvlak

een geometrisch bepaald vlak met eenzelfde bestemming.

1.9 bevoegd gezag

bevoegd gezag zoals bedoeld in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.

1.10 bouwen

het plaatsen, het geheel of gedeeltelijk oprichten, vernieuwen of veranderen en het vergroten van een bouwwerk, alsmede het geheel of gedeeltelijk oprichten, vernieuwen of veranderen van een standplaats.

1.11 bouwgrens

de grens van een bouwvlak.

1.12 bouwlaag

een doorlopend gedeelte van een gebouw dat is begrensd door op (nagenoeg) gelijke hoogte liggende vloeren of balklagen en dat zodanige afmetingen en vormen heeft dat dit gedeelte zonder ingrijpende voorzieningen voor functies geschikt of geschikt te maken is.

1.13 bouwperceel

een aaneengesloten stuk grond, waarop ingevolge de regels een zelfstandige, bij elkaar behorende bebouwing is toegelaten.

1.14 bouwvlak

een geometrisch bepaald vlak, waarmee gronden zijn aangeduid, waar ingevolge de regels bepaalde gebouwen en bouwwerken, geen gebouwen zijnde, zijn toegelaten.

1.15 bouwwerk

elke constructie van enige omvang van hout, steen, metaal of ander materiaal, die hetzij direct hetzij indirect met de grond is verbonden, hetzij direct of indirect steun vindt in of op de grond.

1.16 bijgebouw

een vrijstaand gebouw dat in functioneel en bouwkundig opzicht ondergeschikt is aan een op hetzelfde bouwperceel gelegen hoofdgebouw.

1.17 dakopbouw

een constructie ter vergroting van een gebouw, die zich boven de dakgoot bevindt, waarbij deze constructie (deels) boven de oorspronkelijke nok uitkomt.

1.18 gebouw

elk bouwwerk, dat een voor mensen toegankelijke, overdekte, geheel of gedeeltelijk met wanden omsloten ruimte vormt.

1.19 hoofdgebouw

een gebouw, dat op een bouwperceel door zijn constructie, afmetingen of functie als het belangrijkste bouwwerk valt aan te merken.

1.20 horecabedrijf

het bedrijfsmatig verstrekken van ter plaatse te nuttigen voedsel en dranken, het bedrijfsmatig exploiteren van zaalaccommodatie.

1.21 jaarrond strandpaviljoen

een strandpaviljoen in niet-permanente bebouwing en daarbij behorende erven en voorzieningen zoals terrassen, waar als hoofdfunctie bedrijfsmatig dranken en/of etenswaren voor gebruik ter plaatse worden verstrekt en die het gehele jaar op het strand mag staan en als zodanig gebruikt mag worden met dien verstande dat ondergeschikt, strandgerelateerd medegebruik en het houden van kleine seminars/trainingen, kleinschalige tentoonstellingen of het gebruik als trouwlocatie is toegestaan.

1.22 NEN

door de Stichting Nederlands Normalisatie-instituut uitgegeven norm, zoals deze luidde op het moment van vaststelling van het plan.

1.23 nutsvoorzieningen

voorzieningen ten behoeve van het openbare nut, zoals transformatorhuisjes, gasreducerstations, schakelhuisjes, duikers, bemalingsinstallaties, gemaalgebouwtjes, telefooncellen, voorzieningen ten behoeve van (ondergrondse) afvalinzameling en apparatuur voor telecommunicatie.

1.24 overkapping

een bouwwerk, geen gebouw zijnde, voorzien van een gesloten dak.

1.25 peil

NAP (Normaal Amsterdams Peil).

1.26 restaurant

een horecabedrijf, uitsluitend of overwegend gericht op het verstrekken van maaltijden voor consumptie ter plaatse, met als nevenactiviteit het verstrekken van dranken.

1.27 seizoensgebonden strandpaviljoen

een strandpaviljoen in niet-permanente bebouwing en daarbij behorende erven en voorzieningen zoals terrassen, waar als hoofdfunctie bedrijfsmatig dranken en/of etenswaren voor gebruik ter plaatse worden verstrekt en die uitsluitend in het zomerseizoen op het strand mag staan en als zodanig gebruikt mag worden met dien verstande dat ondergeschikt, strandgerelateerd medegebruik en het houden van seminars/trainingen, kleinschalige tentoonstellingen of als trouwlocatie is toegestaan.

1.28 strandhuisje

een strandhuisje in niet-permanente bebouwing, geen caravan of andere constructie op wielen zijnde, dat bedoeld is om gedurende een gedeelte van het jaar te worden gebruikt ten behoeve van dagrecreatie.

1.29 strandrecreatie

aan het strand gerelateerde dagrecreatie onder andere in de vorm van zonnebaden en zwemmen, met uitzondering van wind- en watersport en sport en spel in groepsverband.

1.30 verkooppunt

een bedrijf waar als hoofdfunctie bedrijfsmatig dranken en/of etenswaren worden verstrekt voor gebruik elders op het strand, die uitsluitend in het zomerseizoen op het strand mag staan en is gevestigd in niet-permanente bebouwing.

1.31 voorgevel

de gevel van het hoofdgebouw die door zijn aard, functie, constructie of uitstraling als belangrijkste gevel kan worden aangemerkt.

1.32 wind- en watersport

aan het strand gerelateerde wind- en watersporten zoals kanoën, deltavliegen, kitesurfen, paragliden, schermvliegen en vliegeren met een vlieger die met twee of meer stuurlijnen wordt bestuurd.

1.33 zomerseizoen

de periode van 15 maart tot en met 31 oktober.

Artikel 2 Wijze van meten

Bij de toepassing van deze regels wordt als volgt gemeten:

2.1 afstand

de afstand tussen bouwwerken onderling alsmede de afstand van bouwwerken tot perceelsgrenzen worden daar gemeten waar deze afstand het kleinst zijn.

2.2 bouwhoogte van een bouwwerk

vanaf het peil tot aan het hoogste punt van een gebouw of van een bouwwerk, geen gebouw zijnde, met uitzondering van ondergeschikte bouwonderdelen, zoals schoorstenen, antennes en naar de aard daarmee gelijk te stellen bouwonderdelen.

2.3 breedte, lengte en diepte van een bouwwerk

tussen (de lijnen getrokken door) de buitenzijde van de gevels en het hart van de scheidsmuren.

2.4 dakhelling

langs het dakvlak ten opzichte van het horizontale vlak.

2.5 goothoogte van een bouwwerk

vanaf het peil tot aan de bovenkant van de goot c.q. de druiplijn, het boeibord of een daarmee gelijk te stellen constructiedeel.

2.6 inhoud van een bouwwerk

tussen de onderzijde van de begane grondvloer, de buitenzijde van de gevels (en/of het hart van de scheidsmuren) en de buitenzijde van daken en dakkapellen.

2.7 oppervlakte van een bouwwerk

tussen de buitenwerkse gevelvlakken en/of het hart van de scheidsmuren, neerwaarts geprojecteerd op het gemiddelde niveau van het afgewerkte bouwterrein ter plaatse van het bouwwerk.

Hoofdstuk 2 Bestemmingsregels

Artikel 3 Recreatie - Dagrecreatie

3.1 Bestemmingsomschrijving

De voor 'Recreatie - Dagrecreatie' aangewezen gronden zijn bestemd voor:

- a. strandrecreatie;
- b. maatschappelijke voorzieningen ten behoeve van strandrecreatie;
- c. reddingsbrigade, strandbewaking en EHBO-posten;
- d. seizoensgebonden strandpaviljoens en verkooppunten van etenswaren, maaltijden, drank en producten ten behoeve van dagrecreatie;
- e. ter plaatse van de aanduiding 'specifieke vorm van horeca - jaarrond exploitatie': tevens voor één jaarrond strandpaviljoen en verkooppunten van etenswaren, maaltijden, drank en producten ten behoeve van strandrecreatie;
- f. ter plaatse van de aanduiding 'specifieke vorm van recreatie - activiteitenstrand': tevens voor wind- en waterrecreatie en sport en spel in groepsverband;
- g. tevens voor verblijfsrecreatie in strandhuisjes;
- h. water;
- i. zeewering;
- j. duinen;
- k. bij deze bestemming behorende voorzieningen, zoals sanitaire voorzieningen, kleedruimtes en nutsvoorzieningen.

3.2 Bouwregels

Op deze gronden mag worden gebouwd en gelden de volgende regels:

3.2.1 Algemeen

- a. gebouwen met bijbehorende terrassen worden binnen het bouwvlak gebouwd;
- b. gebouwen bestaan uit ten hoogste 1 bouwlaag;
- c. de goothoogte van gebouwen bedraagt ten hoogste 3 m;
- d. de goot- en bouwhoogte van gebouwen wordt, in afwijking van artikel 2, gemeten vanaf de begane grondvloer;
- e. de dakhelling van gebouwen bedraagt ten hoogste 25 graden;
- f. onder de begane grondvloer van gebouwen en terrassen mogen, behoudens constructies ten behoeve van de fundering, geen bouwwerken worden gebouwd;
- g. de bouwhoogte van vlaggenmasten bedraagt ten hoogste 8 m;
- h. de bouw lichtmasten is niet toegestaan;
- i. de bouwhoogte van andere bouwwerken, geen gebouwen zijnde, bedraagt ten hoogste 2 m;
- j. bouwwerken, geen gebouwen zijnde, in de vorm van terrassen (toegangen naar terrassen in de vorm van trapjes en terrasafscheidingsen uitgezonderd) mogen niet lager en niet hoger worden gebouwd dan de begane grondvloer van het bijbehorende hoofdgebouw.

3.2.2 Strandpaviljoens

- a. het aantal seizoensgebonden en jaarrond strandpaviljoens bedraagt ten hoogste 9;
- b. de hoogte van de begane grondvloer van strandpaviljoens bedraagt ten minste 4,5 m boven peil en ten hoogste 6,5 m boven peil;
- c. de bouwhoogte van seizoensgebonden strandpaviljoens bedraagt ten hoogste 6 m;
- d. de bouwhoogte van jaarrond strandpaviljoens bedraagt ten hoogste 7 m;
- e. ter plaatse van de aanduiding 'specifieke bouwaanduiding - bouwhoogte' mag de bouwhoogte worden overschreden door een dakopbouw, met dien verstande dat:
 1. de oppervlakte van de dakopbouw ten hoogste 25% bedraagt van de oppervlakte van het hoofdgebouw;
 2. de goothoogte van de dakopbouw ten hoogste 7 m bedraagt;
 3. de bouwhoogte van de dakopbouw ten hoogste 9 m bedraagt;
- f. bijgebouwen ten behoeve van seizoensgebonden strandpaviljoens zijn toegestaan;
- g. bijgebouwen ten behoeve van jaarrond strandpaviljoens zijn niet toegestaan;
- h. de bouwhoogte van bijgebouwen bedraagt ten hoogste 4,5 m;
- i. per seizoensgebonden strandpaviljoen bedraagt de gezamenlijke oppervlakte van het hoofdgebouw inclusief aan- en uitbouwen en overkappingen ten hoogste 700 m²;
- j. de oppervlakte van een jaarrond strandpaviljoen inclusief aan- en uitbouwen en overkappingen bedraagt ten hoogste de ter plaatse van de aanduiding 'maximum bebouwd oppervlak (m²)' aangegeven bebouwingsoppervlakte;
- k. de totale oppervlakte van gebouwen, overkappingen en bouwwerken, geen gebouwen en geen overkappingen zijnde in de vorm van terrassen, bedraagt per bouwperceel ten hoogste 80% van het bouwperceel;
- l. bouwwerken, geen gebouwen en geen overkappingen zijnde, in de vorm van terrassen mogen niet worden afgedekt met een permanente dakachtige constructie in de vorm van glas, kunststof, steen of andere materialen.

3.2.3 Maatschappelijke voorzieningen

- a. het aantal gebouwen ten behoeve van maatschappelijke voorzieningen bedraagt ten hoogste 2;
- b. de hoogte van de begane grondvloer van gebouwen ten behoeve van maatschappelijke voorzieningen bedraagt ten minste 4,5 m boven peil en ten hoogste 6,5 m boven peil;
- c. de bouwhoogte van gebouwen ten behoeve van maatschappelijke voorzieningen bedraagt ten hoogste 6 m;
- d. per maatschappelijke voorziening bedraagt de gezamenlijke oppervlakte van het hoofdgebouw, bijgebouwen, aan- en uitbouwen en overkappingen ten hoogste 700 m²;
- e. de totale oppervlakte van gebouwen, overkappingen en bouwwerken, geen gebouwen en geen overkappingen zijnde in de vorm van terrassen, bedraagt per bouwperceel ten hoogste 80% van het bouwperceel;

3.2.4 Reddingsbrigade

- a. de bouwhoogte van gebouwen ten behoeve van de reddingsbrigade, strandbewaking of EHBO-posten bedraagt ten hoogste 4,5 m;
- b. de hoogte van de begane grondvloer van gebouwen ten behoeve van de reddingsbrigade, strandbewaking of EHBO-posten bedraagt ten minste 4,5 m boven peil en ten hoogste 6,5 m boven peil;
- c. in afwijking van het bepaalde onder a en het bepaalde in 3.2.1 onder b, is voor 25% van de oppervlakte van het hoofdgebouw een bouwhoogte toegestaan van 6 m met daarbinnen 2 bouwlagen;
- d. per voorziening ten behoeve van de reddingsbrigade, strandbewaking of EHBO-posten bedraagt de gezamenlijke oppervlakte van het hoofdgebouw, bijgebouwen, aan- en uitbouwen en overkappingen ten hoogste 400 m²;

- e. de totale oppervlakte van gebouwen, overkappingen en bouwwerken, geen gebouwen en geen overkappingen zijnde in de vorm van terrassen, bedraagt per bouwperceel ten hoogste 80% van het bouwperceel.

3.2.5 Strandhuisjes

- a. de voorgevel van een strandhuisje is georiënteerd op de zee;
- b. strandhuisjes worden gebouwd in ten hoogste 1 rij tussen de zee en de duinen;
- c. in afwijking van het bepaalde onder b worden strandhuisjes ter plaatse van de 'specifieke bouwaanduiding - strandhuisjes' gebouwd in ten hoogste 2 rijen tussen de zee en de duinen, waarbij de afstand tussen de strandhuisjes in 2 verschillende rijen ten minste 5 m bedraagt;
- d. de bouwhoogte van strandhuisjes bedraagt ten hoogste 4,5 m;
- e. de oppervlakte van een strandhuisje bedraagt ten hoogste 35 m²;
- f. de oppervlakte van een strandhuisje en terras bedraagt ten hoogste 45 m²;
- g. de breedte van een strandhuisje bedraagt ten hoogste 3,5 m.

3.2.6 Overige functies

- a. de bouwhoogte van beheerdersgebouwen, verenigingsgebouwen, verkooppunten en overige daarmee gelijk te stellen functies bedraagt ten hoogste 4,5 m;
- b. de hoogte van de begane grondvloer van gebouwen ten behoeve van overige functies bedraagt ten minste 4,5 m boven peil en ten hoogste 6,5 m boven peil;
- c. per overige voorziening bedraagt de gezamenlijke oppervlakte van het hoofdgebouw, bijgebouwen, aan- en uitbouwen en overkappingen ten hoogste 100 m²;
- d. terrassen zijn bij overige functies niet toegestaan;
- e. de totale oppervlakte van gebouwen, overkappingen en bouwwerken, geen gebouwen en geen overkappingen zijnde in de vorm van terrassen, bedraagt per bouwperceel ten hoogste 80% van het bouwperceel.

3.3 Specifieke gebruiksregels

Met betrekking tot het gebruik gelden de volgen specifieke gebruiksregels:

- a. het overnachten in strandhuisjes is uitsluitend gedurende de zomermaanden (juni, juli en augustus) toegestaan;
- b. het aanlanden van vaartuigen, waaronder tevens een jetski of waterscooter wordt begrepen, op het strand is niet toegestaan, behoudens ter plaatse van de aanduiding 'specifieke vorm van recreatie - activiteitenstrand'.

3.4 Wijzigingsbevoegdheid

Burgemeester en wethouders kunnen ter plaatse van de aanduiding 'wro-zone - wijzigingsgebied 1' de in het plan opgenomen bouwvlakken met bijbehorende aanduidingsvlakken wijzigen indien dit noodzakelijk blijkt voor de positionering van de bouwwerken ten opzichte van de duinen ter bescherming van de waterstaatsbelangen, met dien verstande dat:

- a. de totale oppervlakte van de bouwvlakken gelijk blijft;
- b. de totale oppervlakte van de aanduidingsvlakken gelijk blijft;
- c. de diepte van de bouwvlakken gelijk blijft.

Artikel 4 Water

4.1 Bestemmingsomschrijving

De voor 'Water' aangewezen gronden zijn bestemd voor:

- a. zee met recreatief medegebruik;
- b. verkeer te water;
- c. water ten behoeve van de waterhuishouding;
- d. strand.

4.2 Bouwregels

Op deze gronden mogen uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen zijnde, worden gebouwd met een bouwhoogte van 2 m.

Artikel 5 Leiding - Gas

5.1 Bestemmingsomschrijving

De voor 'Leiding - Gas' aangewezen gronden zijn - behalve voor de andere aldaar voorkomende bestemming(en) - mede bestemd voor een aardgastransportleiding met een diameter van ten hoogste 11 inch en een druk van ten hoogste 90 bar.

5.2 Bouwregels

Op deze gronden mag worden gebouwd en gelden de volgende regels:

- a. op deze gronden mogen ten behoeve van de in lid 5.1 genoemde bestemming uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen zijnde, worden gebouwd;
- b. de bouwhoogte van bouwwerken, geen gebouwen zijnde, bedraagt ten hoogste 3 m.

5.3 Omgevingsvergunning voor het uitvoeren een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden

5.3.1 Aanlegverbod zonder omgevingsvergunning

Het is verboden op of in de gronden met de bestemming Leiding - Gas zonder of in afwijking van een omgevingsvergunning de volgende werken, geen bouwwerken zijnde, of werkzaamheden uit te voeren:

- a. het aanleggen van andere kabels en leidingen dan in de bestemmingsomschrijving is aangegeven, en het aanbrengen van daarmee verband houdende constructies, installaties of apparatuur;
- b. het indrijven van voorwerpen in de bodem.

5.3.2 Uitzondering op het aanlegverbod

Het verbod van lid 5.3.1 is niet van toepassing op werken of werkzaamheden die:

- a. normaal onderhoud en beheer ten dienste van de bestemming betreffen;
- b. reeds in uitvoering zijn op het tijdstip van de inwerkingtreding van het plan.

5.3.3 Voorwaarden voor een omgevingsvergunning

De werken en werkzaamheden, zoals in lid 5.3.1 bedoeld, zijn slechts toelaatbaar, indien het leidingbelang daardoor niet onevenredig wordt geschaad.

Hoofdstuk 3 Algemene regels

Artikel 6 Antidubbelregel

Grond die eenmaal in aanmerking is genomen bij het toestaan van een bouwplan waaraan uitvoering is gegeven of alsnog kan worden gegeven, blijft bij de beoordeling van latere bouwplannen buiten beschouwing.

Artikel 7 Overige regels

7.1 Werking wettelijke regelingen

De wettelijke regelingen waarnaar in de regels wordt verwezen, gelden zoals deze luiden op het moment van vaststelling van het plan.

Hoofdstuk 4 Overgangs- en slotregels

Artikel 8 Overgangsrecht

8.1 Overgangsrecht bouwwerken

Voor bouwwerken luidt het overgangsrecht als volgt:

- a. een bouwwerk dat op het tijdstip van inwerkingtreding van het bestemmingsplan aanwezig of in uitvoering is, dan wel gebouwd kan worden krachtens een omgevingsvergunning voor het bouwen, en afwijkt van het plan, mag, mits deze afwijking naar aard en omvang niet wordt vergroot:
 1. gedeeltelijk worden vernieuwd of veranderd;
 2. na het tenietgaan ten gevolge van een calamiteit geheel worden vernieuwd of veranderd, mits de aanvraag van de omgevingsvergunning voor het bouwen wordt gedaan binnen twee jaar na de dag waarop het bouwwerk is tenietgegaan;
- b. het bevoegd gezag kan eenmalig in afwijking van dit lid onder a een omgevingsvergunning verlenen voor het vergroten van de inhoud van een bouwwerk als bedoeld in dit lid onder a met maximaal 10%;
- c. dit lid onder a is niet van toepassing op bouwwerken die weliswaar bestaan op het tijdstip van inwerkingtreding van het plan, maar zijn gebouwd zonder vergunning en in strijd met het daarvoor geldende plan, daaronder begrepen de overgangsbepaling van dat plan.

8.2 Overgangsrecht gebruik

Voor gebruik luidt het overgangsrecht als volgt:

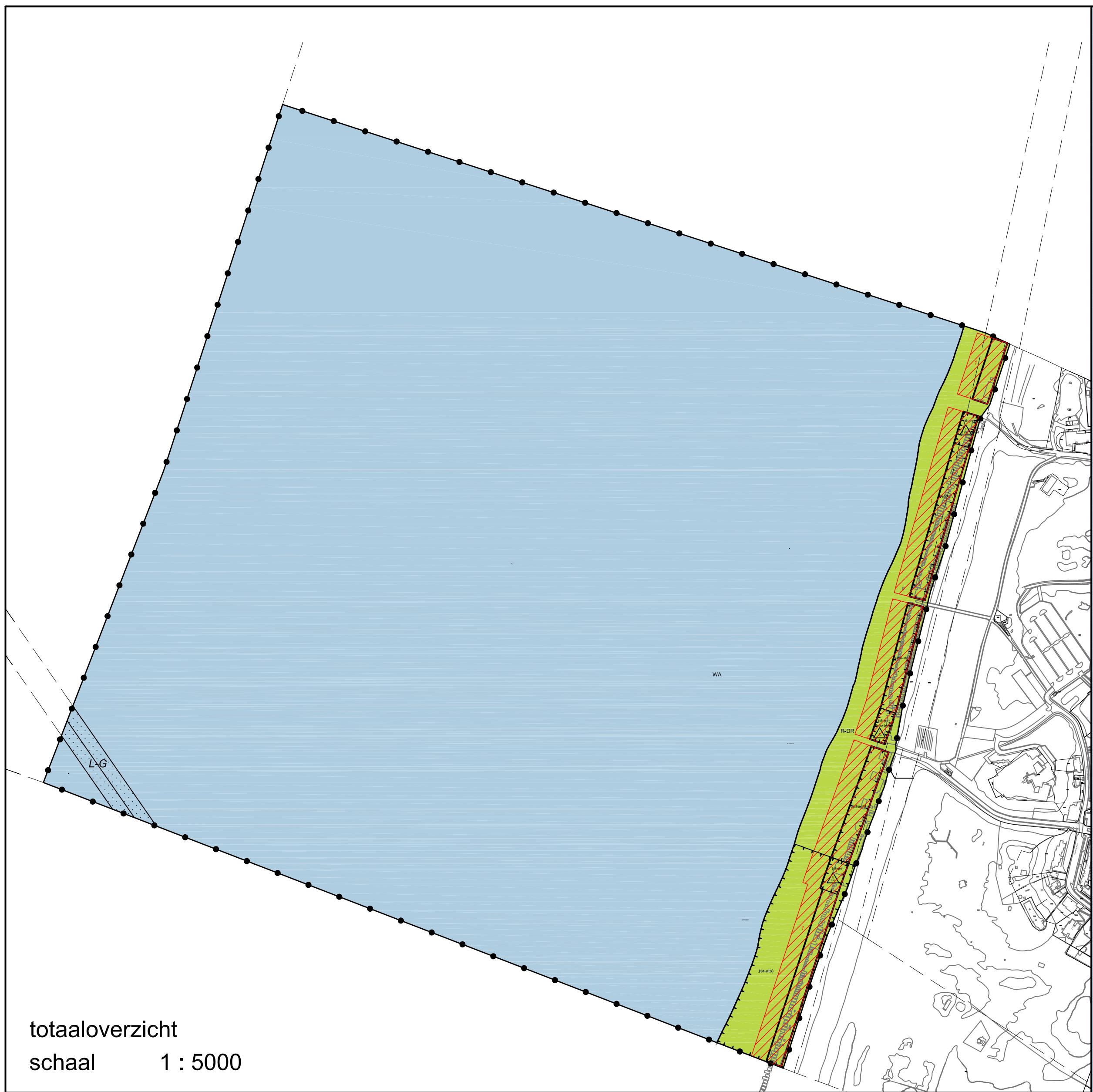
- a. het gebruik van grond en bouwwerken dat bestond op het tijdstip van inwerkingtreding van het bestemmingsplan en hiermee in strijd is, mag worden voortgezet;
- b. het is verboden het met het bestemmingsplan strijdige gebruik, bedoeld in dit lid onder a, te veranderen of te laten veranderen in een ander met dat plan strijdig gebruik, tenzij door deze verandering de afwijking naar aard en omvang wordt verkleind;
- c. indien het gebruik, bedoeld in dit lid onder a, na het tijdstip van de inwerkingtreding van het plan voor een periode langer dan een jaar wordt onderbroken, is het verboden dit gebruik daarna te hervatten of te laten hervatten;
- d. dit lid onder a is niet van toepassing op het gebruik dat reeds in strijd was met het voorheen geldende bestemmingsplan, daaronder begrepen de overgangsbepalingen van dat plan.

Artikel 9 Slotregel

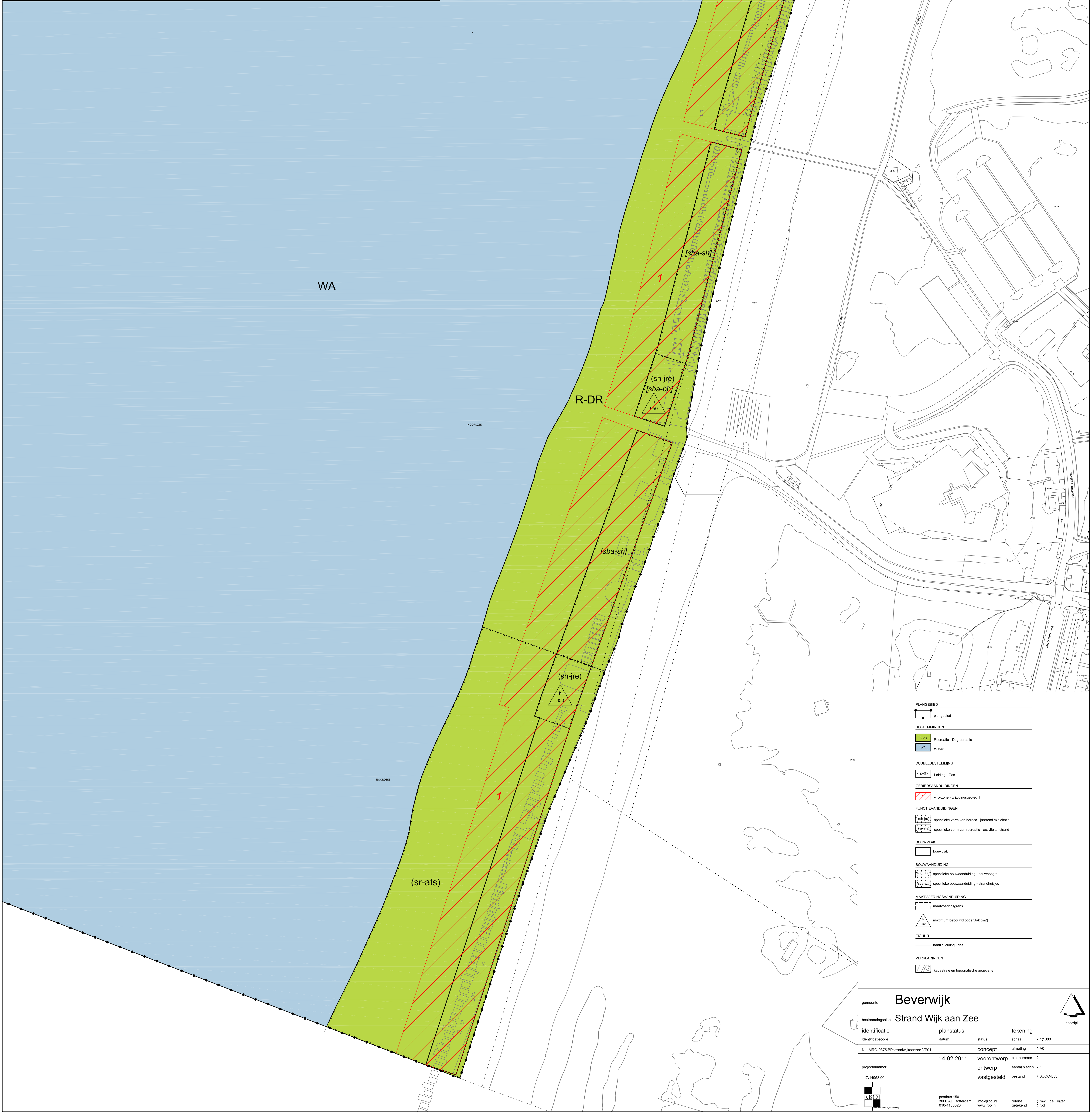
Deze regels worden aangehaald onder de naam 'Regels van het bestemmingsplan Strand Wijk aan Zee'.

verbeelding

totaaloverzicht
schaal 1 : 5000

PLANGEBIED

plangebied

BESTEMMINGEN

R-DR Recreatie - Dispersie

WA Water

DUBBELBESTEMMING

L-G Leiding - Gas

GERIEESANDUINGEN

W-1000 wro-zone - wro-gebied 1

FUNCTIEAANDUINGEN

(sh-re) specifieke vorm van recreatie - strand

(sba-sh) specifieke vorm van recreatie - strandhuis

BOUWVLAK

bouwvlak

BOUWANDUING

(sh-re) specifieke bouwrand - bouwhoogte

(sba-sh) specifieke bouwrand - strandhuis

MAATVOERINGSAANDUING

maximum bebouwd oppervlak (m2)

FIGUUR

hartlijn kleding - gas

VERKLARINGEN

kadastrale en topografische gegevens

gemeente

bestemmingsplan

identificatiecode

NL.IMRO.0375.BPStrandWijk aan Zee-VP01

projectnummer

117.14958.00

planstatus

datum

14-02-2011

voorstel

ontwerp

vastgesteld

tekening

status

concept

voorstel

ontwerp

vastgesteld

schaal

1 : 1000

afmeting

1 : 1

aantal bladen

1

bestand

1:0000-ep3

postbus 150

3300 AD Rotterdam

010-4130200

info@noot.nl

www.noot.nl

refers

getekend

met 1. de Feller

1:000

noord

noord